Deze Courant wordt elken Vrydag [illegible] Stad uitgegeven door het Publicatie-Kantoor No. 3, Marktplein, en des Zaturdags met de Post naar alle de Buiten-Distrikten verzonden.

Prijzen van Inteekening.—*In de Stad, per jaar, 16 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.*—In de Buiten-Distrikten *per jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds. 0 Sch.*—*Voor eene enkelde Courant 7 Pence.*—*Elk Kwartaal moet voor uit betaald worden.*

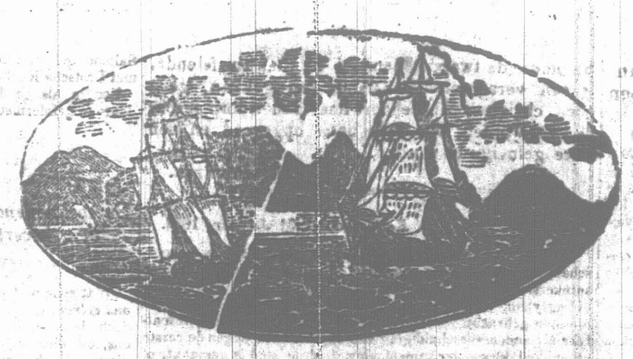

Published in Cape Town, No. 3, Market-square every Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the Post the same days.

Terms in Town, Rds. 16 per Annum; in the Country, (including Stamps and Postage Rds. 19 per Annum. For a single Paper, 7*d*.

☞ Subscriptions and Advertisements to be paid in advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agitur.—VIRGIL.

DEEL II. VRYDAG DEN 10 FEBRUARY 1832. N°. 97.

VERKOOPING

Door de Weeskamer in de Tafelvalei, District van de Kaapstad.

OP Maandag en Dingsdag den 20 en 21 Feb. te 10 uren A.M. precies, zal op de stoep van het Collegie van Heeren Weesmeesteren, op de plaats zelve in de Tafel Valei worden verkocht, voor rekening des boedels van wylen SERVAAS DE KOCK, Senior, het volgend eigendom tot gem. boedel behoorende:

Het eigendom genaamd *Uitkyk*, bestaande in een Woonhuis met buiten gebouwen en tuin grond, welke in twee perceelen zullen worden verkocht.

Een Erf gelegen in de Hoopstraat, Kaapstad, ten groote van 46 quadraat roeden en 26 dito voeten.

Eene derde aandeel in zeker stuk land gelegen aan den voet van de Tafelberg, in maatschappy besaten met den Heer P. VAN BREDA en wylen den Heer J. A. JOUBERT, ten groote van 10 morgen, 527 quadraat roeden en 105 dito voeten.

Huismeubelen, bestaande in stinkhoute Tafels en Stoelen, Ledikanten voor twee personen met gordynen en beddegoed compleet. Kloerderkasten, een Huisklok, Spiegels, Plaat en Vaatwerk, Porselein, Glas en Aardewerk; keuken en tuin gereedschappen.

Twee Wagens met Tuigen, vier Wagenpaarden, en vier Koyen.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 26 January 1832.

H. TENNANT, Secretaris.

VERKOOPING

Door den Agent der Weeskamer in het District Graaff Reinet.

OP DONDERDAG den 23 dezer zal door den Agent der Weeskamer, in het District van Graaff Reinet, op de Plaats Zeekoegat gelegen in het Veld Cornetschap van de Nieuwe Houtam, in het District Graaff Reinet, voor Rekening des Boedels van wylen MARTIN MAGDALENA FREDERIK STRAUSS, en overgebleven man CHRISTINA JOHANNES GROBELAAR, worden verkocht het gehuwelijk gem. Boedel behorende, bestaande in Huismeubelen, een Geweer, Zadels en Toomen, een Ossenwagen, Trek en Aanteel Ace, Rydpaarden, Schapen en Bokken, enz.

Weeskamer, Kaap de Goede Hoop, den 2 Feb. 1832.

H. TENNANT, Secretaris.

VERKOOPING VAN SLAVEN.

DE Ondergeteekende zal voor Rekening van de gezamentlyke Erfgenamen van wylen den Heer SERVAAS DE KOCK, Senior, op de door de Weeskamer te houden Vendutie des Boedels van wylen opgemelde Heer De Kock, op den 20 en 21 dezer maand, volstrekt ZONDER RESERVE laten Verkoopen, de volgende kapitale Slaven en Slavinnen, namelyk:—

Adonis, Jacob, en Abraham, van de Kaap, Werksjongens.
David, Mentor, Christiaan, en Hoop, van Mosambique, dito.
Isaac, van dito, Groentenverkooper.
Frans, van Madagascar Werksjongen.
Rosina, met hare 3 kinderen Augustus 13 jaar, Jacob 10 dito, en Amilia 8 dito.
Salina, oud 20 jaren, met haar kind Roosje, oud 9 maanden, en Rosette, oud 23 jaren, allen van de Kaap.

Den 2 February 1832.

JOHN BEORE, Vendu Afslager.

VERKOOPING

Onder den Insolventen Boedel van FRANCOIS ROOS, *Jz.*

OP DONDERDAG den 16 dezer, van 10 uren precies, ter plaatse Koetsenburg, in het Dorp Stellenbosch, van 60 Leggers onde en jonge Kaapsche Madera, en goede Wynen van de beste soort, Cyder, Wynmeter, enz. 12 Ochsen, 3 Koeyen, 4 Kalvers, een fraai Ryspaard, twee Varkens, enz.

D. W. HERTZOG, F. G. WATERMEYER, A. P. HIEBNER, } Gezamentlyke Curatoren.

VERKOOPING VAN VASTGOED.

OP MAANDAG den 20ste February 1832, des Morgens precies 11 uren, zal op het Bureau en ten verstaan van den Magistraat van Swellendam, op drie paayen worden verkocht, een stuk Eeuwigdurende Erfpachtgeland, behorende tot den Insolventen Boedel van H. STEYN, Jz. groot 2128 morgen, gelegen aan Vetrivier in het District Swellendam, annex de plaats Droogerivier van H. STEYN, Dz.

Kaapstad, den 28 January 1832.

AND. BRINK, Dz. Curateur.

PUBLIEKE VERKOOPING, NABY DIT DORP.

OP MAANDAG den 13 dezer maand, zal ter plaatse van den Heer GYSBERT IMMELMAN, voor rekening van den Heer ARNOLDUS IMMELMAN, Publiek worden verkocht 2200 Schapen en Bokken, extra vet.

Vendu Kantoor, Dorpstraat, No. 7 Stellenbosch den 1 Feb. 1832.

M. C. A. NEETHLING, Vendu Administrateur.

PUBLIEKE VERKOOPING IN DIT DORP.

DE Hr. PIETER VAN BREDA, P. zoon, voornemens zynde, zich ter woning naar Kaapstad te begeven, zal op Woensdag den 15 dezer maand, ten Huize van deszelfs Schoonmoeder de Wed. PIETER ULRICH FISSCHER, Kerkstraat, doen Verkoopen deszelfs Huisraad, als Tafels, Stoelen, Kasten, Ledikanten, enz. een Kapwagen compleet met ryd- en trek Paarden.

Vendu Kantoor, Dorpstraat, No. 7, Stellenbosch, den 1 Feb. 1832.

M. C. A. NEETHLING, Vendu Administrateur.

VERKOOPING

Van het Huis No 45, Strandstraat, hoek van St. Georgestraat.

DE Ondergeteekende als Generale Gemagtigde van den Heer JOHN MURRAY, zal, indien zich voor dien tyd geen koopman uit de hand magte bieden, op DONDERDAG den 23 dezer Maand, 's morgens te 11 uren precies, in het Huis zelve, Publiekelyk en op voordeelige conditien en voorwaarden, te Koop doen openen hiet voor den handel zoo byzonder geschikten gelegen als No. 45, Strandstraat, hoek van St. Georgestraat, het een gedeelte bewoond door de Heeren HERBERT & THORNHILL, en het ander door den Heer Prokureur MERRICKTON. De voorwaarden en conditien zyn te vernemen te Stellenbosch aan het Kantoor van den Ondergeteekenden, en in de Kaapstad ten Kantoore van den Heer en Mr. J. H. HOFMEYR, No. 4 Burgstraat.

Kaapstad, 2 February 1832.

M. C. A. NEETHLING, q.q.

☞ Intusschen blyft gem. Huis uit de hand te Koop; adres als boven.

PUBLIEKE VERKOOPING.

EENE Publieke Vendutie zal op den 21 en 22 February aanst. gehouden worden op de plaats genaamd *Spiegels Rivier*, gelegen in het Distrikt Swellendam, en aldaar van den geheelen inboedel en nalatenschap van wylen Majoffrouw JACOBA ELIZABETH DURAND, laats Wed. wylen van den Heer CHRISTIAAN DE JAGER, Sen. bestaande in 12 kapitale Slaven en Slavinnen, bouw en kelder Gereedschappen, Huismeubelen, Trek en Zoogo Ossen, Aanteelbeesten, Schapen, Bokken, enz. en hetgeen verder ten dagen der verkooping zal worden aangeboden.

J. H. DE JAGER, Vendu Afslager.

Swellendam, 18 Jan 1832.

BENOODIGD TE KOOP.

EEN bekwame Huisjongen van een goed karakter, voor een respectabele familie; adres by PAUL JOH. ROUX, Pz. Agent.

KOLONIAAL ZOUT.

Het is eenen langen tyd een aanzienlyk verlies geweest voor onze Kolonie, dat wy genoodzaakt zyn gewest Zout uit vreemde landen te voeren, daar ons eigen inlandsch product niet die bewarende hoedanigheid bezit, zoo onbetwistbaar noodig voor het goed overzenden van onze gezouten Provieien, en veeral keuken gebruik.

Deze wenschelyke aank is nu echter volkomen vervuld, met veel Personeel gevaar en aanzienlyke kosten. Een Kolonjaal zuw Zout wordt nu met vertrouwen aan het publiek aangeboden, bevattende alle bewarende hoedanigheden, met de aangenaamste geur, aan het Pakhuis op de hoek van de Cortemarkt en Lange-straat.

NB. Eenig vaderlandlievend persoon verlangend zynde eene billyke proef van deszelfs uitvoer te maken, zal worden voorzien met een mud gratis.

TE HUUR

EENIGE Kamers, met of zonder Meubelen.—Adres Heerengracht No. 319.

VERKOOPING ZONDER RESERVE,

Goude, Zilvere en Metale Horologien.

W. Billingsley,

ZAL eene Publieke Verkooping houden, op Dingsdag aanstaande den 14 dezer, van eene verscheidenheid Horologien, bestaande in Goude en Zilvere jagt en Dames Horologien die in kwantiteiten zullen worden verkocht, om koopers te gerieven, en zal mede worden verkocht, eenige Chinesche Matten, en andere artikelen om rekeningen te sluiten.

BOTER, ZONDER RESERVE.

OP DINGSDAG aanstaande, zullen eenige vaten Boter worden verkocht, op de Publieke Vekooping van de Heeren

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

PUBLIEKE BINNEN VENDUTIE,

Zonder die Minste Reserve,

AAN de Pakhuizen van de Ondergeteekenden op aanst. Maandag den 13 dezer, van de volgende goederen, juist geland van de "Lavinia.

Dames gekleurde Hoedjes van de laatste mode, Kant, Neteldoeksche Mutsen en Randen, nieuwmodische Hemden, dito Voorschoten, fraaye gewerkte Neteldoeksche Japonnen, en Fransche Borstrokken en effen Neteldoek, mooye Manshemden, en een verscheidenheid andere Goederen.

W. ANDERSON, Senior, & Co.

☞ Zitplaatsen zullen worden verleend.

OP MORGEN.

EEN uitmuntende schiet Poney, zal op Morgen op de Commissie Vendutie van den Heer C. W. ADAMS, met Zadel en Toom worden verkocht, het eigendom van iemand die de Kolonie staat te verlaten.

EEN RYDTUIG.

ZAL op Morgen op de Commissie Vendutie van de Heeren JONES & COOK, zonder Reserve worden verkocht.

SCHUIT TE KOOP.

OP de Verkooping van de Heeren JONES & COOKE, zal op morgen Zaturdag, zonder Reserve worden verkocht, een sterk gebouwde Schuit, met mast, zeilen riemen, enz. genaamd "Louisa" No. 25 leggende aan de Rogge Baai.

OP de Vendutie van de Heeren JONES & COOKE op den 25 dezer, zal worden opgeveild 5 jonge Paarden, van 3 jaren oud, sommigen van welke getrokken zyn uit Romance en Young Ludwych.

GOED KOOP YZER.

AAN het Yzer Pakhuis van den Hr. J. HORST is te bekomen zoo voor Contanten als op Crediet, onder securiteit, alle soorten Engelsch Yzer tot een Wagen benoodigd.

TEGEN VYF RDS. DE 100 PONDEN;

degenen die wenschen gebruik te maaken van Goed Koop Yzer, en nog op de Boeken openstaan, worden versocht hunne oude schulden eerst af te doen, op of voor den eerste Maart aanstaande.

Kaapstad, den 31 January 1832.

BOTER, KAAS, ZOUT, enz.

NU landende van de "Mary," en te Koop in de Breestraat No. 37, eene versche voorraad Boter, Zeep, Kaas, Zout, gele Was, enz. enz.

J. R. KERDEL.

Alsmede te Koop, een algemeen Assortement Koopmans waren, en Aardewerk, tegen verminderde Pryzen.

P.S. Buitenlieden kunnen Stalling en Voeder bekomen voor hunnen Paarden.

LAATSTE VERKOOPING ZONDER RESERVE.

OP aanst. Maandag den 13 Feb. tusschen 10 en 11 uren, zal de Ondergeteekende zyne laatste Vendutie houden, achter het Zee Hoofd van eike en elenhoute Plauken, eike Balken, Yzere Beuten en Knieën, alles zonder Reserve.

H. GIRKEN.

TE KOOP,

OP een Ruim Crediet, Honderd duizend ponden goede Haver Hooi.—Te bevragen by

R. C. HOETS.

Kaapstad, den 6 Feb. 1831. Breestraat No. 21.

APOTHEEK

VAN

Den Hr. C. F. LIESCHING,

No. 28 BURG-STRAAT, Kaapstad.

De Ondergeteekende neemt de vryheid het publiek van de Kaapstad, en de nabyheid te berigten, dat hy de welbekende Apotheek van den Hr. C. F. LIESCHING, in de Burgstraat heeft gekocht.

Door het aanhouden van eenen gestadigen verschen toevoer van Medicijnen en Drongeryen, door stricte opleettendheid, en door het shargeren van de laagste pryzen, hoopt hy een deel van de begunstiging te gewinnen.

Een liberaal crediet zal worden gegeven aan Buitenhandelaars en anderen, en een ruim Disconto voor koopen in het groot.

ADOLPH KOHL.

W. E. DREGE,

Groentemarkt, No. 1

HEEFT na ontpakt en te koop eene party Londensch gemaakte en gewaarborgde Gouden en Zilveren Chronometers en Horologien, met prachtig gedreven en gedraaide Kassen, Calot en Juweelen, Secondewyzer, enz volgens de beste principes.

NB. Deze Horologien zullen zeer goedkoop worden verkocht.

SWELLENDAMSCHE WEDLOOP.

DE Swellendamsche Wedloop zal beginnen op den 4 en 5 April aanst.

Voor de Beker zal worden geloopen op den eersten dag. De Leden van de Club worden versocht om tegenwoordig te zyn by eene Byeenkomst te Swellendam, op Zaturdag den 18 February.

LEVERING VAN VLEESCH EN LEVEND VEE.

DE Ondergeteekende bied aan om de Kapiteins van Schepen aan het huis van THOMSON & WATSON & Co. geadresseerd te voorzien, met versch en gesoute vleesch, levend Vee, en geperst Hooi, enz. tegen de laagste pryzen, en zal hen zes pCt. disconto tegen kostante betaling toestaan, zynde dit de gewoone Commissie welke de bovengem. Agenten van zyne rekeningen afrekken.

J. VAN REENEN, Fz.

Kaapstad, Dal No. 3, 5 Feb. 1832.

TENDERS

zullen worden aangenomen ten Kantore van den Ondergeteekenden, voor of op den 15 dezer, voor 100 Schanen Horden, van Witteboom of Populierhout, 100 riken of dennen Palen, 6 voet lang, en 180 voet sterk Hekwerk, met 6 voet Palen, op tusschenruimten van 8 voet, te worden geleverd aan de Oude Zoutrivier op den 21 Maart aanstaande.

Modellen van de Palen en Horden zyn te zien op het bovengemeld. Bureau, dagelyks tusschen 10 en 3 uren, waar specificatien en verdere byzonderheden zyn te vernemen.

Bureau van den Baljuw, Kaapstad den 1 Febr. 1832.

Oplast van het Committee van het Genootschap van Landbouw.

P. VAN BREDA, Az. Sec.

NB. De boven gem. markt zal gehouden worden aan het Oude Zout Rivier op den 24 Maart aanstaande.

Z. A. WYN-DEPOT.

UITGESTELDE JAARLYKSCHE ALGEMEENE VERGADERING van Deelhebbers op ZATURDAG den 18 February, 's morgens te 9 uur, ten Huize van den Heer

N. SERTYN, te Stellenbosch.

Z. A. SOCIETEIT.

DE geadverteerde Generaale Byeenkomst van de Sociteit, is uitgesteld geworden, van den 28 Jan. tl. tot morgen ZATURDAG den 11 February 1832, te 2 ure n.m.

TE KOOP, OF TE RUIL.

VOOR eene jonge Slavenmeid, dewelke Strykken, Plooyen en Naayen verstaat, en van goed gedrag is,—*een bekwame Kok*, die ook tot verscheidene andere werken geschikt is. Te bevragen by den Ondergeteekenden.

Tulbagh den 25 January 1832. F. ENGELS.

BEKENDMAKING,

HET geëerd publiek wordt bekend gemaakt, dat door het *Zuid-Afrikaansch Zendelings Genootschap* in het School vertrek, naast aan deszelfs Kapel, voor Slaven, Vryzwarten en de Heidenen in het algemeen, eene dagelyksche School zal gehouden worden, van 9 tot 12 uren des morgens, instede van in het gesticht, Zaturdags uitgezonderd.

G. F. STEGMANN, Sec

BERIGT.

OP Heden avond, zal de Eerwaarde Heer ROBERTSON eene Predikatie in het Hollandsch doen in de Wesley Kapel, wanneer eene Collecte zal worden gedaan ten voordele van het fonds van de School voor de Heidenen.

☞ De dienst zal ten half zeven beginnen.

BEKENDMAKING.

DE Ondergeteekende biedt uit de hand te koop op zeer voordeligeen voorwaarden, deszelfs Leenings Plaats genaamd "Steenboks Vlakte" ontrent een uur van het Dorp Cradock, in het District van Somerset gelegen, voorzien van een zeer goed gerieflyk Woonhuis, Kelder, Stalling, Watermolen en verscheidene andere Gebouwen, beplant met 12000 Wyngaard stokken, alle soorten van Vruchtebomen, bewerkt land voor 20 mudden zaad, en goede weiland voor Schapen en Beesten, enz. Voor nadere Informatie adressere men zich by

W. VAN HEERDEN, Wz.

Steenboks Vlakte 30 Jan. 1832.

WAARSCHUWING.

DE Ondergeteekende zyn Houtbosch genaamd "Groot Hendriksbosch," gelegen aan de Rivier Zonder Einde's Bergen, in het District Swellendam, onder opzicht van den Heer JAN HAMMAN, J. zoon, hebbende gelaten, waarschouwd een ieder geen Hout in gem. Bosch te kappen, zullende de overtreeders door gem. Heer HAMMAN, (die daartoe behoorlyk is gequalificeerd) in rechten worden vervolgd.

Georgestad, den 4 February 1832.

BENJAMIN DUMINY.

BENOODIGD TE HUUR.

EEN Slaven Jongen en Meid zonder kinderen, de eerstgem. moet een Kok en de laatste een Kindermeid, zyn voor eene respectabele familie.—Addres by brief aan B. aan het Kantoor van dit Blad.

25 RDS. BELOONING

OP den 2' January 1832. Werd de Slaf *Apollos*, behoorende aan de Ondergeteekende uit de Stads Gevangenis aan de Kaapstad gelost, die zich aldaar dadelyk weder absenteerde. De gene die opgemelde *Apollos* apprehendeert en in Gevangenis bezorgt, zal bovengemelde belooning genieten, en die hem hierna ophoudt in rechten worden vervolgd.

Gemelde *Apollos* is een Timmerman van Ambagt, is wat lang en schraal, een weinig bruin van kleur, een gebogen Neus, groote uitstettende oogen, draagt een ligte baard onder de Kin, en is van uitzigt gelyk een Javaander.

Worcester den 1 February 1832.

W. DE WET.

25 RDS. BELOONING,

GEDROST, sedert den 10 October ll. des Ondergeteekenden's Slavenmeid, genaamd *Martha*, zy is schraal van voorkomen, 5 voet en 2 duim hoog, heeft bruine oogen, een groote neus, en een klein merk van een wond aan haar hoofd, en voormaals het eigendom van JAN RUDOLF LOUW. Die haar in een der Gevangenissen of by den Ondergeteekenden bezorgt, zal bovenstaande Belooning genieten, en die haar ophoud in regten vervolgd worden.

Onder-Roggeveld. ARIE WILLEM PAULSE.

District Clanwilliam, den 24 Jan. 1832.

VERMIST, uit de Kaapsche Vlakte, op den 1 February, 6 groote Slagtossen, 2 ligtrooden, 1 donkerrooden, 1 bruine, 1 roodschimmel en 1 witteimmel; die eenige informatie kan geven aan de Hal No. 5, Kaapstad, zal beloond worden.

OVERLEDEN.

HEDEN overleed, na een langdurige pynlyk lyden, in den ouderdom van 53 jaren en 4 dagen, tot bittere droefheid van my en myne Kinderen, myne dierbare Echtgenoote, JOHANNA CATHARINA LE SUEUR.—waarvan ik 23 jaren in een allergenoegzamyksten Echt met haar doorbragt;—dienende deze tot algemeene kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

J. C. FLECK.

Mount Nelson, 9 February 1832.

OVERLEDEN,

OP den 3 dezer, 's nachts te 12 uren, overleed op *Klein Constantia*, onze geliefde Schoonzuster, ANNA ALIDA JOHANNA KUCHLER, Weduwe van wylen JUSTUS HENDRIK PFEIL, in zyn leven Kapt. Lieut. ter zee in dienst van Z. M. DEN KONING *der Nederlanden*, waarvan wy hy deze aanbieden aanzien Vrienden met droefheid kennisgeven.

Kaapstad 4 Feb. 1832.

J. H. CLOETE, C. J. BRAND.

WOL.

MIN of meer 15,000 ponden fyne WOL zullen aanstaande Maandag en daarna volgende dagen te zien zyn in de Tuin *Oranjezigt*, van de Firma van RAITZ, BARDY, JONZAN, & Co. De Makelaar DITTS is belast met den verkoop daarvan, verdere condities van betaling enz.

NB. De Commercial Advertiser No. 183 zegt, dat de maand Jany de beste tyd is, dat de Wol in Engeland ter Markt komt.

Buitenlandsch Nieuws.

BELGIE.

"De Koning," zegt een brief uit Brussel van Vrydag, "heeft M. van de Weyer naar London afgezonden. Men zegt dat de Koning besloten heeft om het land gedurende een winter in geene onzekerheid te laten, en, als een regt dat hy bezit, zyne dadelyke erkentenis eischt. De Conferentie zal nu verpligt zyn zich te decideren, en door hun gedrag aan Europa moeten bewyzen, of hunne voornemens opregt zyn, dan of zy hetgeen men hier over het algemeen vermoedt, in het geheim handelen, en de winter wenschen door te komen, om hunne plannen in de Lente ten uitvoer te brengen. De vyf Mogendheden zyn aan de 24 Artikelen verbonden, en Leopold is, wat hun gedrag ook wezen mag, ontslagen. Het is waar, dat de Belgen de voorstellen als ongunstig voor hen aanmerken; het is waar, dat alles te zamen gespannen zou hebben om er zich tegen te verzetten, indien de Kamer dezelve van de hand geweezen had; maar het is ook waar, dat, daar de Artikelen door dwang aangenomen zyn, eenige poging ten behoeve van Holland, het zy door uitstel of matiging, de natie zal doen ontvlammen, die hare toestemming als verbeurd zal aanmerken, en zich of in de armen van Frankryk werpen, of om hare Koning byeen vergaderen, om zich met hare kleine armee tegen eenigen aanrander te verzetten." Wy bewonderen dit gedeelte der aanhaling hetwelk men aan de getrouwe aankleving toeschryft. Het volk heeft juist den eed van getrouwheid aan deszelfs Koning gezworen, en daarom mag het zich in de armen van Frankryk werpen, of het is even waarschynlyk dat het deszelfs eed zal houden.

Leopold heeft juist een Besluit gepubliceerd een Artikel van hetzelfde behaald. "Dat de inwoners der plaatsen, welke volgens het [illegible] van de Conferentie te London, van Belgie gescheiden zullen worden, echter in het vervolg als Belgen beschouwd zullen worden, op voorwaarde, dat zy er in toestemmen, om de tegenwoordige schikking der grenscheidingen aan te nemen en hunne woonplaatsen in Belgie vestigen. De tweede en derde Artikelen geven indemniteit voor schaden, onkosten der verhuizing, en opoffering van officieel salaris, enz.—*Atlas*, 20 *Nov.*

HOLLAND.

De Koning van Holland schynt zoo vast als ooit besloten te hebben, om alle poyingen die aangewend worden om hem vol uit te doen spreken, te wederstreven. De taal van den begraafden VERSTOLK in de laatste depeches van Sir Charles Bagot aan de Conferentie bekend gemaakt, blyft den rigtsnoer van zyn gedrag. Op iets dat naar eene dreiging van Sir Charles Bagot gelykt, antwoordde M. de Verstolk, dat het eene kwestie was die geheel aan de vyf Mogendheden moest worden overgelaten, dat zy de vryheid hadden om zich tegen de maatregelen des Konings te wapenen, indien er eenige genomen waren, en dat zy mede de vryheid hadden, om, indien zy zulks goed vonden, zich tegen zyne stilzwygendheid te wapenen; dat Zyne Majesteit in geenen deele verpligt was om te verklaren wat hy van voornemen was by het eindigen der wapenstilstand te doen, en dat, na dat zyne voornemens reeds gevormd waren, in een oogenblik, gelyk het tegenwoordige, het gebeurde van elk uur van zulk eenen aard konde zyn als strekken kon om deze voornemens te beperken. De Conferentie was, na eene overweging, tot een algemeen en onveranderlyk besluit gekomen, daarna hebben zy een laatste besluit gezonden, en daarna weder een ander, zoo wat naar de afscheids weldaden van den Heer Kean gelykende. Deze Koning schynt begerig om het verwyl van de Conferentie met gelyken munt te betalen, en heeft op eene formeele wyze eenen tyd van vier maanden verzocht om ZYN uiteindelyk besluit in te zenden. Hy heeft den jongen Baron Eckeran afgevaardigt om met de personeele gevoelens van Nicolaas bekend te worden, wel wetende dat de afgevaardigde Ministers somtyds verpligt zyn om in de Conferentie eene taal te voeren zeer verschillend van die welke hunne Meesters in vertrouwen spreken. De Hollanders, noch de Belgen, vertrouwen op de opregtheid der Conferentie. In de stad alwaar politieke zaken naar hunne geldelyke waarde beoordeeld worden, zegt men, dat de Koning van Holland geweigerd heeft om zyne toestemming tot de termen der Conferentie te geven, zonder eene guarantie van de vyf Mogendheden, voor de behoorlyke betaling van het aandeel in de schuld door Belgie.

Op den 11 dezer, heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken, na eene stilzwygendheid van drie maanden, zynen mond geopend, en de 2de Kamer der Staten-Generaal inlichting gegeven over een onderwerp dat voor geheel Europa van het grootste aanbelang is. Zoo verals ons bestek ons zulks veroorloft, halen wy hier de eigene woorden van zyne Excellentie aan: "Hy zeide, dat hy hen in zyne laatste referte tot hunne Europische betrekkingen had bekend gemaakt, "dat de Afgezanten der vyf Mogendheden in de Conferentie te London bezig waren, besloten hadden om tusschen ons en Belgie tusschen beide te komen, dat zy de bystand welke Frankryk uiteindelyk aan Belgie verleenen zou, hadden goedgekeurd, en het aanbod van eene vloot door Engeland hadden aangenomen, en dat het Hollandsch leger order ontvangen had om binnen de zelfs onde grenzen terug te trekken, zoo dat een Fransch leger Belgie zou binnen trekken. Zyne Majesteit ging hierop voort om een geheel verslag te geven van de gebeurtenissen tot de uitvaardiging van Protocol No. 49, aan Holland de termen van schikking met haren nabuur voorschryvende. Het antwoord der Afgezanten op de uitbuldering van deze artikelen was, dat Holland bereid was, en zy de Afgezanten door hunnen Souverein geautoriseerd waren, om de matiging welke deze artikelen ondergaan moesten, in overweging te nemen, overeenkomstig de vroegere onderhandelingen, maar dat Koning Willem op geenerlei wyze toeliet en zou dat de geheele loop der vorige onderhandelingen aan elk woord van de welken hy zich gewilligtyk onderworpen had, op de expresse begeerte van de Conferentie, en in de vurige hoop om de algemeene vrede te bewaren, zonder de eer van Holland te kwetsen, veranderd zoude worden door een eigendunkelyk en arbitrair besluit van de Conferentie, zoo als die artikelen, het vereischten. Hy was bereid om met België een finaal vredens traktaat te sluiten, op voorwaarden die berekend waren om voor Holland de rang te bewaren welke vaderlandsliefde en de toegewydheid harer inwoners in vorige eeuwen verkregen hebben, en die het, volgens het tegenwoordig systema van Europa, zonder twyfel verdiend te behouden, wegens de verkleefdheid, moed en volharding van het gansche geslacht van hare tegenwoordige inwoners. De Conferentie had toegestaan om de matigingen van deze artikelen in overweging te nemen, ondertusschen liep de wapenstilstand ten einde, en met eene alleronheusche en onbillyke agterdocht tegen de goede trouw van Holland, hebben de vyf Mogendheden een nieuw manifesto in het licht gegeven, na hunne laatste worden, getiteld Protocol 50, Engeland verzoekende om eene vloot naar de Hollandsche Kust te zenden, hetwelk goedgunstiglyk is toegestaan geworden, en "die zich van vyandelykheden tegen Holland zal moeten onthouden, zoo lang als Koning Willem zich onthoudt om oorlog met België te maken, wordende er niets gesproken van zyn eigen regt, om by het eindigen der wapenstilstand naar goedkunken te handelen. Nu was het echter klaar, dat er aan de zyde des Koning geen voordeelen bestond om zich van dat onbetwistbaar regt te bedienen, want op den 23sten werd er aan den Engelschen Ambassadeur in den Haag, eene vreedzame dag-orde vertoond, waarin het Hollandsch leger verzekerd werd, dat de tyd tot het hervatten der vyandelykheden nog ver af was. Deze orde werd op den 25 gepubliceerd, voor de verschyning van het verachtelyk Protocol 50, in den Haag, zoo onteerend voor het karakter des Konings, en zoo schandelyk voor de Conferentie. Op dit Protocol werd een antwoord gezonden, welke aldus eindigde: "In den tegenwoordigen staat van zaken kan de Koning, die in het niet hervatten der vyandelykheden de zelfde gematigdheid gebruikt heeft, van welke hy nooit is afgeweken, zich nog minder aan verlintenissen hechten, ten opzigte van derzelver hervatting, daar niets het gedrag der Belgen waarborgt en daar zyne Majesteit niet erkennen kan, dat andere Mogendheden de magt bezitten om over het regt van vrede en oorlog te beslissen hetwelk ieder onafhankelyk Souverein bezit." Deze verklaring was gedateerd den 7 November. Er bleef dus voor zyne Excellentie nog maar overig om de goedkeuring der Kamer op den tegenwoordigen staat der Onderhandelingen in [illegible] toejuichingen.) "Het Gouvernement," zeide den Minister, "overtuigd zynde dat het in deze langryke omstandigheden, volgens pligt en klokmoedigheid, maar tevens met gematigdheid, de welvaart en het belang des lands had overwogen, vertrouwt, op de voortdurende medewerking van uwe Vergadering, en van de Hollandsche Natie, welke gyl, vertegenwoordigt, om het groote doel te bereiken waarna wy streven, namelyk "billyke termen van scheiding tusschen Holland en België, overeenkomstig met ons bestaan als een onafhankelyk volk." Holland heeft daarom de 24 artikelen niet aangenomen, noch is het waarschynlyk dat zy het doen zal, anders als by den mond van het geschut. Overtuigd van zyne regtvaardigheid en de ondersteuning van zyn volk, zal Willem voort gaan, tot dat de veiligheid van dat volk en zyn eigen voorzichtig en overwegend karakter hem gebieden zullen zich te onderwerpen; dit kan hy met de grootste eer doen, na een daad van [illegible] van de zyde der Conferentie, door [illegible] Zuidersche marine.—O Engeland!—heeft hun voorschrift niet geweld opgedrongen. Waarom is Leopold niet naar Polen gezonden? En waarom zyn er geen 50 Protocollen uitgevaardigd om de [illegible] Polen tegen hunnen Tyran te beschermen?—De Belgen zyn misschien een braaf volk, ja, te regt, *machtig*. (*Atlas*, 20 *Nov.*)

PARYS, 19 Nov.—De Koning van Holland Belgie niet langer kunnende besitten, versterkt zich hedden hunne eenen [illegible] voor vergoeding. Volgens zyn gevoelen, is Belgie aan hem gegeven geworden in het jaar 1814, in ruil voor de oude Hollandsche Kolonien door England van Napoleon overgeneerd. Hy reischte om de teruggaaf der Kolonien, gelegen in Afrika en Azie, namelyk Ceylon, de Kaap de Goede Hoop, Essequibo, Berbice, en Demerara. De Conferentie te London, byeen vergaderd, [illegible] het toekomende lot van Belgie te regelen, [illegible] om het van Holland af te scheiden, [illegible] vrede van Europa te verontrusten, gevolgt zich in het geheel niet [illegible] deze onverwachte eischen [illegible] beproeving, waaromtrent [illegible] door de laatste 24 Artikelen is gedaan.

Wat Engeland betreft, het is niet van Holland dat de Kolonien in kwestie genomen heeft, maar van hetzelfde Keizerryk, dat deszelfs toen op deszelfs eigen naam te bezitten had.

De tractaten van 1814, de bepalingen der Staten van Europa gelykstandig gemaakt hebbende, moeten wy op dat zelfde grondslag blyven tot dat een nieuwe reeks van buitengewone gebeurtenissen zullen ontstaan om deszelfs te veranderen; Moet het, om dat eene binnenlandsche Revolutie aan Holland een gedeelte van deszelfs bezittingen heeft doen verlieren, eenen anderen staat verantwoordelyk houden aan eene bezitting van 16 of 17 jaren, dat geene [illegible] wat zulk eene staat door de toevallen des oorlogs verkregen heeft? De eischen van den Koning van Holland kunnen daarom niet toegestaan worden. Zy zyn van zulk eenen aard, dat een oorlog offensive alleen zou wettigen. Dit is geven zou veel als te zeggen, dat zy zonder eenige uitslag zullen verdwenen. [illegible]

De Courier die uit London op heden avond te 6 uren aan het Buitenlandsch Kantoor is aangekomen, heeft een [illegible] op den 15 November geteekend, tusschen Engeland, Frankryk, Oostenryk, Pruissen en Rusland en Koning Leopold en andere zyde. Dit tractaat bevatte 24 artikelen [illegible] en Belgie voorgesteld weder aan, en bevat [illegible] genoemd 25, 26 en 27.

ART. 23. Plaatst de executie der voorafgaande Artikelen onder de beschermning van Frankryk, Engeland, Oostenryk, Pruissen en Rusland.

ART. 26. Verklaart, dat er vrede en vriendschap zal zyn tusschen hunne Majesteiten den Koning van Frankryk, den Keizer van Oostenryk, de Koning van het Verenigd Koningryk van Groot-Britannien, den Koning van Pruissen en den Keizer aller Russen ten eenre, en zyne Majesteit den Koning der Belgen ten andere zyde, hunne opvolgers of Erfgenamen in hunne respective staten, voor altoos.

ART. 27. Bevat, dat het tractaat zal bekrachtigd en [illegible] worden binnen [illegible] 22 Nov.

Aan Correspondenten.

Het laatste Europisch Nieuws in onze kolommen van heden te vinden, heeft ons verpligt den brief No. 2 van den Heer T. le Breton, aan de Boeren geaddresseerd en vele andere Communicatien tot een anast, te laten overleggen.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 10 FEBRUARY 1832.

Een ieder die het voorregt van eene goede opvoeding op waren prys weet te stellen; ieder die met zyne verbeelding zich eenige jaren terug verplaatst en den staat van onderwys alhier in de Kolonie zich voor de geest brengt, kan met geene onverschilligheid en gevoelloosheid eenen blik op den tegenwoordigen staat van onderwys in ons Land slaan; neen, maar zal zyn hart van vreugde voelen kloppen, indien hy de thans zoo wel ingerigte Scholen, en vooral ons Zuid-Afrikaansch Athenæum, noemt en zich dan overtuigen wilt dat thans met veiligheid kan gezegd worden, dat alhier in ons Land een stevig fundament is gebouwd, waarop de opvoeding der jeugd, waarop de hoop op het welzyn van ons geliefd Vaderland steunt en gevestigd is.

Nimmer, voorwaar, is de overtuiging van de behoefte, die men in eenen meer beschaafden of hoogeren graad van onderwys hier had, zoo *algemeen* geweest als in de laatste jaren, en nimmer heeft men die overtuiging zoo algemeen aan den dag gelegd en met daden bevestigd als sedert dien tyd. Het is waar, wy hebben reeds sedert de vorige eeuw, alhier eenige warme en wakkere voorstanders en bevorderaars op het stuk van onderwys gehad, die dan ook aan eenigen van onze Landslieden daardoor de gelegendheid hebben verschaft om eene beschaafde opvoeding te genieten;—doch de algemeene opgewektheid voor deze onschatbare zaak, in eenige Maatschappy, is slechts sedert de laatste jaren zichtbaar geworden, en is dan ook reeds tot eene verbazende hoogte toegenomen. Wie had zich, by voorbeeld, voor nu drie jaren kunnen verbeelden, dat wy op dit oogenblik alhier een Athenæum zouden opgerigt zien, waarin *honderd en zestig* van onze Kaapsche jongelingen het voorregt zouden genieten van eene beschaafde opvoeding te zullen ontvangen uit handen van mannen die reeds de ondubbelzinnigste blyken van hunne bekwaamheden en geleerdheid hebben aan den dag gelegd, om de aan hunne zorg en onderwys toevertrouwde jongelingen tot dien graad van wetenschap en geleerdheid te brengen, die men ergens in eenig beschaafd land verkrygen kan, en die hen teveens ook volkomen toerusten kunnen met alle die voorbereidende wetenschappen welke men tot eene hoogere studie noodig heeft? Wie heeft de verbazende tot standbrenging en toeneming van dit Athenæum kunnen voorzien!—Zoo schielyk was er geen 1e spectus bekend, of van alle kanten kwam men, even als door behoefte aangedreven, toevloeyen, om deel aan deze nooit genoeg te pryzene Instelling te nemen. Meer dan 250 Aandeelhouders had men in eenen zeer korten tyd En naauwelyks was de Inteekeningslyst gesloten, of de werkzaamheden van het Athe- [illegible] aanvang, werden met yver door verdienstelyke mannen voortgezet; en pas was er een jaar verloopen, of de Kolonisten werden reeds by het eerste jaarlyksche Examen, in de gelegenheid gesteld om ooggetuigen te zyn van eene dubbele belooning voor hunne onderneming en het doel derzelve, te ontvangen, en om met de grootste voldoening en tevredenheid over hun begonnen groot werk en onderneming voor de Kolonie, naar huis te keeren. By het tweede Examen werd de eerste goede uitslag schier op eene ongeloofelyke en byna onbedenkelyke wyze al verder verzekerd en gewaarborgd, door de duidelykste blyken der talenten en bekwaamheden van de Professoren, waarvan onze lieve jeugd in zoo eene ruime mate de vruchten hebben mogen plukken. En wy geloven niet, dat men dit als vermetelheid of vleyery in ons zal beschouwen, wanneer wy zeggen, dat geene Instelling, waar ook opgerigt, na verloop van twee jaren, sedert de oprigting, immer of ooit in zulk eenen hogen graad aan deszelfs verwachting heeft beantwoord, als ons Z. A. Athenæum! Het strekt ons ook tot byzonder genoegen te moeten vernemen, dat het Athenæum tot heden to al meer en meer in bloei toeneemt, dat ook alle de zich thans in hetzelve bevindende onderwyzers zoo volkomen beantwoorden en algemeen genoegen geven; dat het grootste gedeelte der Studenten al meer en meer het voorregt beginnen te gevoelen, welke zy boven zoo veel hunner Landslieden mogen genieten, en de ouders zoo zichtbaar tonen, dat zy de bewering van den vermaarden *Quintilianus, dat de opvoeding van de jeugd in openbare Scholen de voorkeur verdient boven eene huisselyke opvoeding*, zoo als onze geachte Landgenoot Sir John Truter bygelegenheid van de opening van het Athenæum op den 4 Oct. 1830, in eene keurige aanspraak aan de Studenten, dezelve ook te regt, met de redenen daarvoor aanhaalde, volkomen gevoelen en zich dezelve hebben Meester gemaakt. Welk eene strelende vooruitzicht voor Kerk en Staat! Op het Athenæum moeten wy immers nu neerzien, als den bron waaruit de steunpilaren van Kerk en Staat, van Kunsten en Wetenschappen, van Handel, van Landbouw, kortom van alle nuttige ondernemingen en inrichtingen moeten voortkomen;—voor onze Kerk vooral is aldaar een vast fundament tot een stevig gebouw gebouwd, voornamelyk wanneer wy hierby voegen de Godgeleerde kweekschool, welke alhier door de gereformeerde Synode opgerigt is en waarvan men het prospectus in de Resolutien van de hervormde Synode van het jaar 1829 kan zien, en waarvan reeds Inteekenings Lysten, zoowel in de Konsistorie Kamer van de Gereformeerde Kerk, als op andere publieke plaatsen, en aan het Kantoor van dit Blad leggen. Immers door deze laatste oprichting, namelyk de Kweekschool zullen vooral alle de Leden der Hervormde Gemeente in deze Kolonie, die omtrent 10,000 alleen in deze stad bedragen, eenen rotsteen zien opgericht, waardoor hun Kerk niet zal kunnen wankelen. Wy wenschen op nieuw ons Land met het Athenæum, en de op te rigten Godgeleerde kweekschool geluk, en hopen dat beide met succes en voorspoed mogen voortgaan.

Wy plaatsen met genoegen den onderstaanden Brief, van welken wy eene copy hebben ontvangen.

"London, 13 October 1831.

"Mynheer!—Ik heb de eer gehad uwen brief van de 12 Mei ll. te ontvangen, my de dankbetuiging der Kooplieden van de Kaap de Goede Hoop aanbiedende, voor het deel dat ik in de zaken der Kolonie genomen heb, by gelegendheid van het laatste voorstel om den Impost op Kaapschen Wyn te vermeerderen.

"Ik heb eene groote genoegdoening bekomen, door deze verklaring der goedkeuring van eene verzameling van Menschen die het zoo wel met zyl ligt als verlangen is van dienst te zyn.—Ik ben over tuigd, dat de schikkingen tot welke ik in medewerking met uwe andere vrienden in Engeland, Zyner Majesteits Gouvernement bewogen heb toe te stemmen, strekken zullen tot het duurzaam welzyn der Kolonie.

"Ik versoek UEd. de Kooplieden te verzekeren, dat zy op myne pogingen kunnen rekenen.

"Ik bied u mynen dank aan voor uwe vereenigde uitboezemingen in de dankbetuiging welke gy my hebt toegezonden, en geloof my te zyn.

"Uwe onderdanige en getrouwe dienaar,

"T. P. COURTENAY."

"*Den Wel-Ed. Hr. H. G. Muntingh,*
Beurs, Kaap de Goede Hoop."

De menigvuldigheid van het Europisch Nieuws, in ons Blad van heden te vinden, heeft ons belet om het Rapport van het Committee van de Beurs aan Zyne Excellentie den Gouverneur toegezonden, wegens de laatst gehoudene Byeenkomst over de restrictie omtrent den Wynrydtyd te plaatsen.

Correspondentie.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

(VERVOLG EN SLOT.)

Ik zal den geleerden Editeur nu eenige van zyne valsche redeneringen aantoonen:—Een ieder kan in Frankryk goede ordinaire Wyn bekomen, in alle opzigten voor verstoking geschikt, en wel een pyp wyn voor een ledige pyp, en in vele gevallen zal de Wynbouwer twee pypen wyn voor een ledige pyp geven; dit moet den Stoker in staat stellen om zynen Brandewyn voor eenen zeer lagen prys te verkoopen. In de tweede plaats betaalt hy voor vracht van Bordeaux naar de Tafelbaai, voor een pyp Brandewyn 20 Shillings, 2 pCt. assurantie, dat is 3s. 6d. impost, aan de Kaap 10 pCt. hetwelk is 17s. 8d. geheel £4. 2d. de Koopman of Kooper krygt op de koop 12 Rds. of 18 Shillinge toe, hetwelk de onkosten op den pyp Brandewyn van Bordeaux op 23s 2d. vermindert. Neem nu de onkosten van de Kaapsche Spiritus, van de plaats waar het gestookt wordt, gedurende 8 maanden in het jaar, wanneer er naauwelyks eenig gras of water voor de ossen langs den weg gevonden wordt. De onkosten zyn:

Voor een pyp Brandewyn	Rds. 12,	of 18s. 0d.
Recognitiepenningen,	— 3,	of 4s. 6d.
Tolgeld, enz.		1s. 0d.
		23s. 6d.

het zal daarom blyken, dat de Kaap meerder impost en onkosten op Brandewyn betaalt dan Frankryk. Nu, Mynheer Editeur! waar is onze voldoende bescherming waarop zoo veel gepocht wordt? Wat neemt Frankryk daar en tegen van de Kolonie? Geen Wyn, Koorn, Vellen of Vet, nog eenig andet produkt maar klinkend geld, en goede wissels op Engeland, het geen men alleen aanmerken kan als eene Kolonisale roovery welke reeds al te lang geduld is te bestaan, en des niettegenstaande vindt het ellendig systema nog deszelfs voorstanders, die hun zoel gesnap ten voordeele der Kolonie niet in de zelfde omstandigheid geplaatst als de West Indische Eilanden, of eenige andere zyner Majesteits bezittingen? Ons voornaamste produkt van uitvoer is Wyn, en de prys van den zelven is zoo ruinerend geworden, zoo dat, wanneer men daar by voegt het kostbare land transport en de hooge impost, men ontdekken zal, dat de helfte der Wynbouwers op het punt staan om bankroet te worden, en op het oogenblik dat zy om bescherming verzoeken om hunnen Wyn tot Brandewyn te maken, op zulk eene billyke redenering als ooit door eenig getal van verdienstelyke mannen aan eenig Gouvernement is voorgehouden geworden, springt de *Hanswurst* schielyk op, en zegt, gy behoort in het geheel gene bescherming te hebben. Ik haat en verfoei bescherming, zegt hy; gy gaat uwe vryheden vertruilen door naar dwaze en onwetende raadgevers en blinde leidslieden te luisteren! Wat mag die man van het Matigheids Genootschap meenen?

Een nieuw licht moet hem voorzeker onlangs beschenen hebben, en hy is in zyne eigene oogen zoo verlightend geworden als een der wachters van Jupiter. Een weinig tyds geleden was zyn Blad opgevuld met niets anders dan Hottentots verhalen, arme slecht behandelde Hottentot! O bejammer den Hottentot! Dat goed eerlyk nuchter volk; ook te Bethelsdorp; het steelt nooit,—geeft eenen goeden maaltyd, drinkt zeer weinig Wyn, geen dronken zoodaar is onder hen allen. Schoonvader zegt dit ook, en wat hy zegt moet de waarheid zyn, want hy is een Leeraar

Het Hottentots verhaal is geeindigd, wy moeten nu op nieuwe gronden beginnen, laaten wy de Matigheid by der hand nemen, en daar een weinig by stil staan, maar gene blinde leidslieden of onwetende raadgevers onder ons dulden,—maar hen allen ter nedervellen voor dat wy beginnen.—George "de goede Drukker" kan de letters spoedig en net zetten, ons Blad is het beste in de Kolonie, wyd en zyd verspreid, wy dienen een ieder; somtyds het Gouvernement en somtyds het Publiek, sommigen zeggen dat wy het systema van eenen weerhaan volgen, en ons rigten naar den kant van waar de wind het sterkste waait, neen neen zoo niet; wy gaan regt uit, onze gevoelens zyn bekend, wy wenden ons noch ter slinker noch ter regter zyde, wy zyn nu geheel en al onbevlekt, tot Matigheid gevorder; begin den stryd, laat de ganse pen allen mogelyken spoed maken! George! zet de letters! wy moeten deze battery bestormen, het schynt dat men een lang beleg zal uitstaan; wy moeten er op af, bedaard jongens, bedaard; tot den aanval, en juicht *overluid Matigheids, Matigheids Genootschappen voor altoos!* Laten wy bykans iedere kolom van ons Blad met de bewegingen van den Matigheids-stryd opvullen, houd de gemoederen van het Publiek wel bezig, wy moeten dezelve geene tyd laten om te verkoelen. De Hottentotten worden onder onze banieren verlicht, hoe wonderlyk! er worden gene sterke schadelyke dranken meer in de nabyheid van Katrivier gedronken, er zal voortaan aldaar geen Kantien zyn, wie zoude geen man van het Matigheids Genootschap willen worden? ik hoop maar George dat wy door het veel water drinken de waterzucht niet mogen krygen, want ik zou van die kwaal niet gaarne getapt willen worden. Ik ben een goed man, en geef goeden raad aan een ieder omtrent nuchterheid, en niemand behoeft zich te vermoeijelyken om te weten wat ik ten opzigte van Matigheid doe, laten zy maar opvolgen het geen ik hun zeg. Ik ben geen blinde leidsman, ik ben Salomon de tweede! iemand daaraan twyfelende, is een verachtelyke misleider van gekken, geen goed christen, en behoort naar Bethelsdorp gezonden te worden, om daar beter opgevoed en een ware gelovige te worden.

BILLYKHEID.

Kaapstad den 31 January 1832.

Mynheer!—In de Byeenkomst van het Matigheids Genootschap, op ll. Zaterdag gehouden, klaagden verscheidene der sprekers, dat zy de grondbeginselen en plannen, niet verstaan of begrypen, waarop de voorgestelde onderwerpen ten nitvoer moesten gebracht worden, bewerende dat daar gene wezentlyke algemeene beschuldiging van dronkenschap tegen de eerste en middel klasse der zamenleving in deze stad is gemaakt, of ingebragt geworden, het ten gebeel en al overtollig toescheen dat eenige individu, eene declaratie zonde onderteekenen waarby hy zich verbond, om zich van dat gene te onthouden, waaraan hy bekend was zich nimmer te hebben overgegeven. En Mynheer, deze zyn juist de tegenwerpingen welke ik verwachtte dat tegen de plannen zouden gemaakt worden van die genen, die met ons genoemd worden, de *matige* party, die declareeren dat zy het gebruik van sterke dranken zullen opgeven, doch dat zy, uit hoofde van noodzakelykheid en belang (daar deze eene Wyn Volkplanting is,) het artikel van *Wyn* in het verbod niet kunnen insluiten.

Ik zeide aan myne medehelpers dat soodanige halve maatregelen nimmer alhier zouden beantwoorden, dat de Boeren zouden voortgaan om Wyn en Brandewyn te maken, niettegenstaande alles dat zy er tegen konden zeggen, en dat de Hottentotten en anderen zouden voortgaan om dezelve te drinken zoo dikwyls zy de middelen hadden om zich dezelve te verschaffen. Wanneer zy wezentlyk verlangen om hunne voornemens practisch in uitwerking te brengen, dan moesten zy rondborstig en duidelyk met iets specifieks, voor den dag komen, het gene een ieder verstaan of begrypen kon. Daar het door een ieder erkend werdt, dat de ondeugd van dronkenschap over den geheelen aardbodem was toegenomen, is het onlangs door eenen, die afstand gedaan had van Brandewyn en Water te drinken, zeer juist en toepasselyk opgemerkt geworden, dat men niet zeggen kon in hoe verre het voorbeeld van de Hottentotten, de andere klassen in onze zamenleving alhier zoude besmetten, en dat de sterke besmetting door de geregelde winden zoude kunnen te weeg brengen, dat de alreeds overladene dampkring van besmetting in Europa en Amerika toeneemt, zoo dat er uit eindelyk, over de geheele wereld geen *nuchtere persoon* zoude kunnen gevonden worden. Behoort nu derhalve het denkbeeld zelve, dat zoo iets mogelyks kan gebeuren, ons niet te dwingen om den taak te ondernemen, van geheel en al de verzoeking weg te doen?—Zommige mogen beweren dat dit geheel en al eene hersenschimmige trees is, doch hebben wy dan niet de aanspraken van de Eerwaarde Heeren, die uit werkelyke ondervinding spraken over den beesachtig wanordelyken staat der Hottentotten, en lagere klassen der Kolonie, daar het zeldzaam is, om eenig persoon nuchter te vinden, waar Wyn of sterke dranken verkrygbaar waren?

Het plan door my voorgesteld was zoo eenvoudig en uitgestrekt, zoo gemakkelyk in werking gebracht, dat ik vast besloten heb, om hetzelve voor den dag te brengen op de eerste byeenkomst van het Genootschap, welke in de Beurs zal gehouden worden, en ten einde het publiek de grondbeginselen van het systema van herschepping behoorlyk op prys moge stellen, is het slechts nodig eenige overeenkomende gevolgtrekkingen te maken. De mensch in zynen tegenwoordigen staat is niet in zynen natuur staat, hoe nader wy aan den natuurstaat kunnen komen, des te minder ondeugden, wy zullen vinden nodig te hebben te bestryden; het wegdoen van overtolligheden en het gene men genietingen en gemakken van den mensch in zynen tegenwoordigen staat noemen kan, zal het middel zyn om den mensch tot zynen natuur staat terug te brengen. Onmatigheid is eene ondeugd, Matigheid eene onbeschryfelyke onthouding, eene deugd; het laatste derhalve is het onderwerp, dat men in het oog heeft en wy hebben slechts den weg te overwegen, dien wy moeten inslaan om dezelve te bereiken. De hogere klassen moeten, om een goed voorbeeld aan de lagere klassen te geven, zich niet alleen onthouden van Brandewyn, Genever en andere gedistilleerde dranken te drinken, maar ook van alles waarin een zamenstellend en aanklevend gedeelte van dezelve is, en de daadzaak kan niet genoeg openlyk bekend gemaakt worden, dat elk glas Wyn, dien zy inwelgen, van de bruizende en springende Champagne en ligte rode Wyn, (Claret)—af tot de magtige Sherry en Port, eene groote geavenredigde hoeveelheid van dien helschen geest in zich bevat, en de werktuigkundige, of Werkman zal waarschynlyk over de onbestendigheid, om hem te verzoeken zyn Brandewyn en Water, welke hy als eenen noodzakelyken aanprikkel tot bevlytiging beschouwt, opmerkzaam worden, indien hy hetzelfde artikel in grotere hoeveelheden door zyne onderwyzers, onder eenen anderen naam ziet gebruiken. En heeft hy geen regt om te zeggen, geeft gy eerst deze overtolligheden op, en dan zal ik gene sterke dranken op welke wyze ook aanraken! En op dat de hogere klassen niet aan de verzoeking van de regelen van zelf beteugeling te verbreken, mogen worden blootgesteld, uit de huizen geweerd en al buiten bereik moeten stellen, door den invoer van alle vreemde wynen en sterke dranken in deze Kolonie te beletten op poene van verbeurd verklaring van het schip. De Gouverneur, als Patroon van het Genootschap, zoude buiten twyfel de mode invoeren en het voorbeeld geven, door vreemde en Koloniale wynen en sterke dranken van zyne tafel uittesluiten, en by het volgende Commercieel diné, hoop ik 'onze pratriotische Koloniale Secretaris als de eerste in het veld van waterdrinkers met eenen vollen beker van Adams wyn te zien voorstellen, "de bloei en voorspoed van den Kolonialen Koophandel," en de Koopliedenhunne beantwoordende hurrahs; te zullen zien geven, met hetzelfde zuivere vocht of met ledige glazen, a *la Hottentot* (naar de wyze der Hottentotten) zoo gevoeiglyk en schoon door den kamprechter van de nimmer gedeeg te bewonderene zelfverlogening van Brandewyn by dergelyke gelegenheden, beschreven.

Nadat ik aldus de krachtdadige middelen om den toevoer van den vyand buitenslands te beletten, heb aangetoond, zoo dient daarop in overweging genomen te worden;—op welke manier de binnenlandsche handel kan beteugeld worden, en dan zoude myn plan zyn, om dezelve met eene te verwoesten en die genen, die daarin betrokken zyn, aan zich zelven overtelaten om voor zich zelven te zorgen. Alles zal zich met er tyd wel schikken, en veronderstel zelfs dat een groot gedeelte der Kolonie daarby mogte lyden, zullen dan de overigen door hunnen val en ruine niet voordeel daarvan trekken, en zouden alle die genen die overig bleven, niet goede, zedelyke en eerlyke en godsdienstige menschen worden, wanneer er geen wyn en sterke dranken meer te bekomen waren? De Boeren moesten derhalven beleg worden om wyn en Brandewyn van de binnenlanden in te voeren. Er moest eene Proclamatie uitgevaardigd worden, welke elken wynbouer, die niet binnen de drie maanden al zyn voorraad van Wyn en Brandewyn weg deed en vernielde en zyn Wyngaard uittrok met de allerduurzaamste vyandschap van het Gouvernement dreigde. De Policie kan men gebruiken om de ronde te maken, naar alle Wynpakhuizen, en de bodems van alle stuk en kleine vaten inteslaan; en de Wynkoopers konden dan genoodzaakt worden om de fust &c. naar den top van de Tafelberg te dragen, om een goed vuur er van aantesteken, ter gedachtenis van de goede zaak. De Wynkoopers mogen wel een weinig grommen over het verlies van hunne aardsche bezittingen, doch men zal hen dienen te leren denken over hunne hemelsche aangenaamheden en over het behoud van hunne oosterlyke zielen. Eenige van de halstarrige, vooral die genen, die getracht hebben om de qualiteit der wynen te verbeteren, en daardoor de consumptie te vermeerderen, gezamenlyk met die genen die de lasterlyke bevordering van distilleren begonnen zyn, behoorden voor eene week op de parade in de blok gesloten, en dan voor hun leven naar Robben Eiland gebannen te worden.—Men heeft gevraagd wat met de Wynpakhuizen en distillery Etablissementen zoude gedaan worden? Ik stel my nu die van Collison & Co, Hudson & Co. MacDonalds en Ebdens voor oogen, als moetende veranderd worden in Kapellen en Huizen van te zamenkomsten terwyl de overige wel zouden beantwoorden als arme gestichten of Aalmoes Huizen voor de arme Slaven en Hottentotten die te lui mogten zyn om te werken, ofschoon niet beschaamd om te stelen!

Door een der Directeuren is een gestrenge beroep gedaan tegen het geheel en al vernielen van den Brandewyn, daar zyne vrouw, zeide hy, hem gezegd had, dat een *plum pudding* niet goed gemaakt kon worden, zonder Brandewyn, en wat stond hier te doen, wanneer zy van dezen zoo werkelyken kersmis schotel beroofd werden? Het was nogthans door eene meerderheid besloten, dat het beter was, om *de plum puddings* optegeven, dan te gedogen, dat er een droppel Brandewyn in de Kolonie gemaakt worde. *Fiat Justitia, ruat Coelum.* Eene tweede tegenstelling werd gemaakt door een, die verondersteld word een open vyand te zyn van de grondbeginselen van "Water Drinkers." Hy zeide "de ongoddelyke" zoo als myn vriend de predikant zeer gepast alle die genen noemde, die met hem in opinie verschillen, zullen ons genootschap "ongodsdienstig" noemen, en de schrift tegen ons aanhaalde om aantetoonen dat de heilige Paulus Timothius aangeraden heeft, niet langer water maar wyn voor zyne maag te gebruiken,—en dat Salomo zelfs verder ging en niet alleen wyn aanbeviel, maar ook sterken drank aan die genen die bedroefd waren. Eene suggestie werd gemaakt door eenen anderen Directeur, die, ten gevolge van zyne opinien *tegen* de Drieeenigheid, door ons een weinig beter dan een Heiden beschouwd wordt, namelyk dat deze zwarigheid, door eene verbeterde vertaling waarin de in den weg staande passagien, het woorder van het water dat in wyn veranderde voor de Huwelyksgasten en alle de uitdrukkingen omtrent wyn en wyngaarden konden uitgelaten worden, uit den weg kon geruimd worden. Doch deze raad draagt niet de goedkeuring en ondersteuning van velen weg, en ons Hoofd Waangler merkte aan, dat het voor hem beter zoude zyn, om een artikel voor de volgende Recorder te schryven, ten einde vitkunstiglyk te bewyzen, dat niemand anders als zy die Hebreeuwsch en Galisch verstonden, kunden weten wat het was dat Paulus meende, en ten opzichte van de woorden door Salomo gebruikt zoude [illegible] aantoonen dat zy Synoniema waren met Scotsche Kool en [illegible] Brood.

Zoodra als de discussie over dit punt gesloten is, zult gy daarvan geinformeerd worden door

Een Directeur van het Water Drinkers Genootschap.

De welmenendheid en vriendschape offers van den Advertiser, en zyne Seete of Bende.

(Vervolg en slot van No. 95.)

Wat zyne uitdrukking, *om onze naasten lief te hebben als ons selven*, aangaat, dit is de leer van den Zuid-Afrikaan;—doch de medgezellen van het Philippynsch Nieuwsblad leeren ons, om onze naasten lief te hebben als *Eezels* en *Baviaanen*, die zy zelfs, hoe redeloos en onschuldig ook, als het geschapene van Gods hand, op eene verachtelyke wyze noemen!

Eindelyk zien wy den bestendigen lezer het aller gevaarlykste middel gebruiken om het doel, door zyne secte beoogd wordende, zoo mogelyk te bereiken;—wanneer hy als op eene overtuigende wyze vraagt, *Is het niet de bedoeling van den Zuid-Afrikaan, om de Engelschen aan de eene zyde te stellen, als uwe vyanden, en de Gekleurden aan de andere*, enz. O, gy gevaarlyke heimelyke vyand en verstoorder van onze rust en maatschappelyke orde! wilt gy uwe giftige pylen nog dieper in de gemoederen der Kolonisten duwen? Hebt gy nog niet genoeg gestookt? en wilt gy op deze listige wyze de Gekleurde nog meer tegen de Zuid-Afrikaansche Kolonisten opruyen, en, met kracht van valsche redeneringen en grondeloose stellingen, een scheidsmuur tusschen de Engelschen en oude Kolonisten maken? Die van dezen list alhier gebruikt, overtuigd worden wil, lese onder anderen het Inleidings Artikel van den Zuid-Afrikaan van den 22 July 1831, No. 68, daarin zal men zien met welk eene hartelykheid de Zuid-Afrikaan het Publiek geluk wenscht over de duidelykste blyken van verbroedering tusschen Afrikaander en Engelschman, door hem, de Zuid-Afrikaan, opgemerkt in de publieke Byeenkomst op den 16 July 1831, in de Beurs gehouden. Daaruit zal men de listige en kwaadaardige beschuldigingen en oogmerken van den Bestendigen Lezer duidelyk ontwaren. De Bestendige Lezer, moge zich, met de secte van den Advertiser, maatschappyen onder de Gekleurden gaan oprigten, zoo als zyn weak duidelyk te kennen geeft, doch hetgeen God verhoede, om het algemeen welzyn der Kolonie wille.—Zy mogen zich met hen veel succes voor zichzelven beloven; doch zelfs de opvolgers van Mahomed zullen hen mistrouwen, want zy willen *hen* niet tot hunne raadsmannen en weldoeners hebben, die het hunne bygedragen hebben om den armen Hottentot zoo ongelukkig te doen worden en te verwaarloozen!! Hy stookt met zyne secte tweedragt aan, daar waar alle pogingen worden aangewend om eendragt al meer en meer in de Kolonie daar te stellen en te verzekeren! Hy schynt verdeeldheid en tweedragt te wenschen, daar hy zichzelve vertraadt en vreest dat door eendragt het masker, waar achter geveinsdheid, huichelary, of mogelyk ook wel geestdryvery verborgen zyn, des te eerder zal worden afgenomen en by voor het Publiek ten toon gesteld;—want anders is het niet mogelyk, dat hy de Zuid-Afrikanen op zoo eene duivelsgezinde wyze kon beschuldigen. "*Dat uit ieder kwartier de diepste vloek tegen de Engelschen wordt geuit!!*" Of zoude de Bestendige Lezer met zyne secte alleen willen aanspraak maken op den naam van Engelschen? Voorwaar hy verdient den naam van eenen Engelschen Kolonist niet! want de *ware* Engelsche Kolonist denkt even als de ware Zuid-Afrikaan, over den bloei en welvaart en over het lot van de Kolonie; en de ware Zuid-Afrikaan verfoeit den ondermyner en verstoorder zyner belangens en rust, en van orde en geregeldheid.

De Zuid-Afrikaan begeert echter even zoo min uit de handen van "den Bestendigen Lezer," of uit die van zyne bende, een Wetgevend Ligchaam, als een lam de bescherming van een vos begeert. Hy zal die (het moge misschien zoo schielyk dan niet zyn,) eenmaal uit de handen van die genen ontvangen, aan wien hy die reeds versocht heeft of verder moge verzoeken.—De Zuid-Afrikaan kan wel gissen dat de Bestendige Lezer veel invloed in het Moederland gehad heeft, met het masker waarmede hy zyn aangezicht bedekt en de middelen waarvan hy zich voorzien heeft;—doch de Zuid-Afrikaan ziet ook duidelyk in, dat de Bestendige Lezer in den Zuid-Afrikaan juist zynen grootsten vyand, of liever hinderpaal heeft aangetroffen;—want *die daadzaken*, waarvan de Zuid-Afrikaan zoo vol is, tegen zyne secte, en de bewyzen die hy bevreesd is dat de Zuid-Afrikaan nog verder tegen de genoemde gevaarlyke secte zal aanvoeren, doen hem reeds als in het verschiet opmerken, dat het vertrouwen in het Moederland, zoo blindeling op hem gesteld, begint te wankelen, en hy het onwaardig is geweest, en dat de daden van zyne secte door valschheid en huichelary bestierd zyn, en hy met zyne secte op deze wyze en door deze middelen op de *gemoederen* en de *beursen* van hunne menschlievende vrienden in het Moederland hebben gewerkt en geleefd.

En hiermede, Mynheer de Editeur! zal ik voor dit maal myne wederleggingen besluiten. Ik heb u met opzet in eene duidelyke en by *alle* de Zuid-Afrikanen verstaanbare taal geadresseerd, wel wetende dat de meerderheid van uwe Lezers niet in staat zya, of ten minste dat het hen moeyelyk valt om eene diepzinnige en wysgeerige redenering [illegible] op eene Sophistische wyze aantreft, te ontwikkelen.

Ik besluit met eenige completten van den vermaarden dichter Poot, over de *valsche Vriendschap* geschreven; en recoममandeer ieder Kolonist, vooral tegenwoordig, den les daarin vervat, ten sterksten aan:—

"Daar is, indien 't u lust een huichelaar te kennen,
opregte Gratiaan,
Daar is een snode guit, die listig weet te rennen
op lasterlyke paden.
Hy zal u vriendschap bien en overbodig eeren;
maar waacht u, waacht u wel,
'T blanketzel dekt de sproet, gelyk spierwitte veeren
het zwarte zwaanenvel.
Gy weet hoe 't monster sfinx listfulligheid vertoonde
in 't maagdelyk gelaat.
Maar met den leeuwenklaauw 't ellendig Thebe loonde,
zoo heelt dees boef zyn haat.
Nu meent ge in myn gedicht zyn naam ligt op te speuren,
maar neen! dien schaam ik my;
Dien haat ik als 't geknars van Plutos yzere deuren
in 't ryk der razerny.
De verf waarmede ik hem verbeelde, is 't kenbaar teeken
van 't schrikdier, iedere schaa.
Hy heeft den krokodil de veinskunst afgekeken,
en bootst den luipert na!"

Ik ben, Mynheer! enz.

EEN TENTOONSTELLER VAN HUICHELARY EN VALSCHE VRIENDSCHAP.

Buitenlandsch Nieuws.

Brieven van Antwerpen melden dat men er in de grootste aangstvalligheid verkeerde, ofschoon het in de stad alles rustig was, niettegenstaande er de grootste oorlogs preparatien gemaakt wierden.

Baron Zuilen van Nieuwveld, heeft gisteren met eene Speciale Commissie van den Koning der Nederlanden naar herwaards afgezonden, een mondeloze gesprek met Lord Palmerston gehad.

Een Russische Edelman, is op gisteren in de stad aangekomen, met depeches direct van St. Petersburg, maar Prins Lieven uit de stad zynde, zyn dezelve hem buiten overhandigd.

De Pruissische Minister, Baron Bulow, heeft gisteren mede Depeches van Berlyn ontvangen. *Courier. 27 Oct.*

(*Uit de Haarlemsche Courant van 25 Oct.*)

HAARLEM, 23 October. Den 20sten dezer hebben de belgische ministers te Brussel aan beide de kamers der wetgevende vergadering kennis gegeven van de jongste beslujten van de Londonsche conferentie, betrekkelyk de aangelegenheden van Belgie.

De minister *de Moulenaere* is begonnen met een breed verslag wegens de aan den belgischen gevolmagtigden te Londen gegevene instructien, ten einde een vredes-tractaat met Holland te sluiten, niet afwykende van de bekende 18 artikelen of zoogenaamde preliminairen, en heeft vervolgens voorgelezen een brief van de gevolmagtigde inhoudende in substantie: "dat, daar by beide partyen, (Holland en Belgie) geene toenadering bestaat, en de oplossing dezer gewigtige vraag niet langer in het onzekere kan worden gelaten, *zoder de onberekenbare onheilen van eenen algemeenen oorlog te moeten duchten*, de mogenheden, genoegzaam onderrigt van den staat der zaken, en in het oog houdende het gebiedend belang van Europa, zich verpligt hebben gerekend, om zelven de voorwaarden van eene overeenkomst te bepalen; dat zy daarby de bilykheid hebben in het oog gehouden, en aan beide de Staten wederzydsche voordeelen, goede grenzen, en gemeenschappelyke vryheid van handel hebben willen verzekeren, en minder hebben gelet op kleingeestige berekeningen, voor welke geene genoegzame bouwstoffen waren geleverd, dan wel op het doel, om de wederzydsche lasten te verligten, en den wederzydschen voorspoed te bevorderen.

"Dat de gestelde artikelen woordelyk zullen moeten worden ingelascht in een verdrag tusschen Holland en Belgie; dat dit verdrag *onder den waarborg der vyf mogendheden* zal worden gesteld;—dat de artikelen één geheel uitmaken, en niet zullen kunnen worden gescheiden,—en dat zy de *allerlaatste en onherroepelyke* bepalingen uitmaken van de *vyf* mogendheden, die *met gemeen overleg*, hebben besloten, *om zelven de aanneming daarvan te bewerken*, door die partyen, welke dezelve mogt verwerpen.

De artikelen zyn ten getale van 24. Ten aanzien van het grondgebied wordt bepaald, dat Luxemburg zal worden verdeeld in twee deelen, door eene lyn, loopende van Rodange, niet verre van Longwy, tot Martelange; van daar langs de Sure, en voorts langs de grenzen van het arrondissement Diekirch tot aan de pruissische grens;—dat hetgeen ten oosten van die lyn ligt, zal verblyven aan Z. M. den Koning der Nederlanden, en het overige aan Belgie;—dat in ruile van dit laatste, aan Z. M. zal worden toegevoegd het grondgebied op den regter oever van den Maas, van de geldersche grenzen tot de tegenwoordige grens van de provincie Luik, om door Z. M. te worden bezeten als Groot-Hertog van Luxemburg, of om aan Holland te worden toegevoegd, en op de linker oever van de Maas het grondgebied, het welk ligt tusschen de grenzen van Noord-Braband, en eene lyn, van de zuidelyke punt dier grenzen (denkelyk nuby Hamont) tot de Maas, in de nabyheid van Wessem, en de vesting Maastricht, met een gebied van 1200 roeden van de voet der glacis;—terwyl het aan Z. M. wordt overgelaten, om zich deswegens met het duitsche verbond en de agnaten van het huis van *Nassau* te verstaan.—Tot deze grensbepaling zullen zich commissarissen te Maastricht vereenigen.

Geheel Staats-Vlaanderen blyft aan Holland. Voor den schoon der wateren uit Vlaanderen zullen de bepalingen van het tractaat van 1785 worden hersteld.

De bepalingen van het congres van Weenen zullen in allen deele op de bevaarbare rivieren worden toegepast. Het lotsweezen en de betonning van de Schelde zal aan een gemeenschappelyk toezigt onderworpen wezen. *De vaart op de binnenrivieren, ten einde van Antwerpen op den Rhyn te komen en terug, zal van weerskanten vry zyn, en alleen onderworpen wezen aan matige tollen*, voor den handel van beide de landen verbindend. Ter regeling daarvan zullen zich commissarissen te Antwerpen vereenigen. Het regt van visschery op de Schelde zal voor de onderdanen der beide landen in gelyke maate vry wezen. In afwachting van het te maken reglement, zullen ten aanzien der vaart, de bepalingen van Mei 1831, nevens de Rynvaart, worden nagelevefd.

Het gebruik der kanalen blyft vry, en onder dezelfde voorwaarden van matige regten voor de beide landen.

De gemeenschap van den handel, door Maastricht en Sittard, zal, onder geen voorwendsel, mogen worden gestremd. De wegen van daar naar Duitschland zullen alleen mogen worden bezwaard met tollen, genoegzaam voor het onderhoud, op dat de transito-handel in geenen deele worde bezwaard.—In geen van de zyde van Belgie een kanaal mogt worden gegraven, of een weg mogt worden aangelegd naar de Maas, zal Holland moeten gedoogen, dat dit kanaal, of deze weg, over het grondgebied van Sittard naar de pruissische grenzen worde vervoerd, doch buiten bezw

TO CORRESPONDENTS.

The late European news to be found in our columns of to-day have obliged us to defer Mr. T. le Breton's letter No. 2, addressed to the Farmers, as also several other communications to our next.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, FEBRUARY 10, 1832.

EVERY one who sets a value on the advantage of a good education—every one who, in his imagination, transports himself some few years back, and brings to his mind the former state of instruction in the Colony, cannot look with indifference and insensibility on the present state of it in our country. No; his heart will beat with pleasure when he names those Schools at present so well established, and principally our South African College, and he may then surely convince himself that a strong foundation is at present laid, on which the education of our youth, and the hope on which the welfare of our beloved country are supported and established.

Truly, never was the conviction so *general* of the want of a superior or higher degree of instruction here than in late years, and never was this conviction so generally expressed and established by facts than since that period. It is true we have already had here, since the last century, some warm and active supporters and promoters of education, which then, also, furnished some of our countrymen with the opportunity of gaining a superior education; but the most general excitement for this inestimable benefit, in every community, has only been visible of late years, when it increased surprisingly. Who could have imagined three years ago that we should, at this moment, see a College established here, in which *one hundred and sixty* of our Cape youth would derive the benefit of receiving a superior education from men who have already given the most unequivocal proofs of their capacity and learning to bring these youths, who have been put under their care, to that degree of science and knowledge which can be procured in any civilized country, and who at the same time can furnish them with all those preparatory sciences so necessary for a higher study? Who could have prognosticated the surprising support and progress of this College? No sooner was a prospectus known, than application was made from all quarters, as if driven on by want, to take a part in this never sufficiently praised institution: More than 250 Shareholders were procured in a short time; and as soon as the subscription was closed the business of the College commenced, as it were, at the same moment. Deserving characters carried it on with zeal; and as soon as a year had passed, the Colonists had already an opportunity at the first annual examination to be an eyewitness of a double recompence for their undertaking, to receive the object of it, and to return to their homes with the greatest content and satisfaction at their newly commenced great work and undertaking. On the second examination the first satisfactory result was again further assured in an incredible and almost unimaginable manner, by the most apparent proofs of the talents and capacities of the Professors, from which our beloved youth may reap the fruits in a liberal manner. And we do not believe that it will be considered as presumptuous or flattery in us when we say, that no institution, wherever it way have been established, after a period of two years since its establishment has passed, ever has in such a high degree answered its expectation than our South African College. It gives us particular satisfaction to learn that the College, up to this moment, still increases in prosperity; that also all the Instructors at present employed therein fully answer and give general satisfaction; that the greater part of the pupils begin gradually to feel the benefit they enjoy above many of their countrymen; and that the parents are perfectly convinced of the truth asserted by the celebrated QUINCTILIANUS "*that the education of youth in public schools has the preference above a private education*, and which our respected countryman, Sir JOHN TRUTER, on the occasion of opening the College on the 4th Oct. 1830, adverted to, with the reasons for it, in an appropriate speech made to the Students. What a delightful prospect for church and state! We must now surely look down upon the College as a source from which must come forth the supporters of church and state, of arts and sciences, of trade and agriculture, in short, of all useful undertakings and institutions. For our church, in particular, a strong foundation is laid for a steady building, and principally, when we add to this the Theological Seminary established here by the Synod of the Reformed Church, the prospectus of which may be seen in the resolutions of the said Synod of the year 1829, and for which subscription lists are already opened in the Vestry Room of the Reformed Church, and at the Office of this paper. By the latter institution, viz the Seminary, and the Members of the Reformed Community in this Colony, in particular which amounts alone to 10,000, will find a rock on which their church will never totter. We again congratulate our country with the College, and the Theological Seminary about to be established, and hope that both may go on successfully and prosperously.

We insert with pleasure a copy of the following letter:—

London, Oc. 13, 1831.

SIR,—I have had the honor of receiving your letter of the 12th of May last, communicating to me the thanks of the Merchants of the Cape of Good Hope, for the part which I have taken in the Affairs of the Colony, on the occasion of the late proposal for encreasing the Duty upon Cape Wine.

I have derived great satisfaction from this testimony of the approbation of a body of men whom it is equally my desire and my duty to serve. I am persuaded that the arrangement to which, in co-operation with your other friends in England, I finally induced His Majesty's Government to accede, will be more conducive to the permanent interest of the Colony than that which it has superseded.

I request that you will assure the Merchants that they may always depend upon my exertions.

I beg you to accept my thanks for the cordial expression of your sentiments in the note which you transmitted, and to assure yourself

Your most obedient and faithful humble servant,

T. FAN COURTENAY.

H. G. Stanford, Esq.
Commercial Exchange, Cape of Good Hope.

Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID AFRIKAAN."

TEMPERANCE SOCIETY.

Cape Town, Jan. 31, 1832.

SIR,—At the Meeting held last Saturday of the Temperance Society several of the speakers complained they did not understand the principles and plans by which the proposed objects were to be carried into effect; alledging, that as no real general charge of drunkenness was made against the upper and middle classes of society in this town, it appeared to them altogether supererogatory for any individual to put his name to a declaration to refrain from that in which, it was known, he did not indulge.—Now, Sir, these are the very objections I foresaw would be made to the plans of those who with us are styled the *moderate* party, who declare they will give up the use of ardent spirits, but cannot, for the sake of expediency and interest (this, being a wine Colony) include the article of wine in the interdiction.—I told my coadjutors that such half measures would never answer here; the farmers would go on making wine and brandy notwithstanding all they could say, and the Hottentots and others would continue to drink it whenever they had the means to procure it. If they really wished to carry their designs practically into execution they must come forward boldly and plainly with something specific which every one could understand. It being acknowledged on all hands that the vice of drunkenness had increased in all quarters of the Globe, it was pertinently remarked by a recent renouncer of "brandy and water," there was no saying how far the example of the Hottentots might taint the other grades of society in this place, and the strong infection might be carried by the periodical winds to increase the already overcharged atmosphere of contagion in Europe and America, so that, eventually, there might not a single *sober* person be found in the world; ought not, therefore, the very idea of such a possibility happening compel us to the task of utterly destroying the temptation.

Some may assert that this is quite a visionary fear, but have we not the speeches of the Reverend Gentlemen, who spoke from actual experience of the beastly intoxicated state of the Hottentots and lower orders of the Colony, it being rare to find any sober where wine or spirits were procurable.

The plan proposed by me was so simple and extensive, so easily put in motion, that I am determined on bringing it forward the very next meeting of the Society to be called at the Commercial Exchange, and that the public may duly appreciate the principles of the system of regeneration it is only requisite for them to coincide in a few assumptions. Man in his present is not in his natural state; the nearer we can approach the natural state the fewer vices there are to overcome. The destruction of luxuries, and what may be termed the enjoyments and comforts of man in his present state, will be the means of reducing him to his natural state. Intemperance is a vice; temperance a nondescript; abstinence a virtue; the last is therefore the object in view, and we have only to consider the road to acquire it. The higher classes, to shew a good example to the lower, must not only refrain from drinking brandy, hollands, rum, and other distilled spirits, but also from everything in which there is a component or inherent portion thereof, and the fact cannot be sufficiently promulgated, that every glass of wine they swallow, from the sparkling champagne and light-bodied claret, to the potent sherry and port, contains a large proportion of the infernal spirit, and the mechanic or labourer will probably observe on the inconsistency of asking him to give up his brandy and water, which he considers a necessary stimulant to exertion, when he sees the same article consumed in larger quantities by his instructors under another name, has he not a right to say—"Do you give up these luxuries first, and then I will not touch spirits in any shape.—That the higher classes may not be subjected to the temptation of breaking the rules of self-restraint, I would put it out of their power entirely, by prohibiting the importation of all Foreign wines and spirits into the Colony, on penalty of confiscation of the vessel. The Governor, as Patron of the Society, would, no doubt, set the fashion and example, by excluding Foreign and Colonial wines and spirits from his table; and, at the next Commercial dinner I hope to see our patriotic Colonial Secretary as the first in the field of "water drinkers," propose success and prosperity to Colonial commerce in a bumper of "Adam's wine," and the merchants giving their responsive hurras in the same pure liquid, or with empty glasses, à la Hottentot, as so feelingly and beautifully described by the champion of that never to be sufficiently admired self-denial of brandy upon such an occasion.

Having thus shown the effectual means of preventing supplies of the enemy from abroad, the next consideration is in what manner the internal trade can be checked, and my plan would be to destroy it at once, and leave those who are in it to shift for themselves, everything would find its level in time; and even supposing that a large portion of the Colony might suffer, would not the others benefit by their downfall? and would the whole that remained not become good, moral honest, and religious, when there was no more wine and spirits to be obtained. The barriers should therefore be stopped against the introduction of wines and brandy from the interior; a Proclamation should be issued threatening the "most constant enmity" of Government against every wine farmer who did not, within three months, destroy his stock of wine and brandy, and root out his vineyard. The police could be employed in going their rounds among the wine stores, to knock in the heads of the stuck vats and casks, and the wine merchants might then be compelled to take the fustage, &c. to the top of Table Mountain, to be made a bonfire of in commemoration of the good cause.—The wine merchants might grumble a little at the loss of their earthly prosperity, but they should be taught to think of their heavenly comforts, and the safety of their immortal souls. A few of the refractory, particularly those who have been endeavouring to improve the quality of the wines, thereby causing greater consumption, together with those who have commenced the blasphemous process of distillation, ought to be set in the stocks for a week on the Parade, and then banished for life to Robben Island.—It was asked what should be done with the wine-stores and distillery establishments?—I have my eye on those of Collison & Co., Hudson & Co., M'Donald's, and Ebdens, to be converted into chapels and meeting-houses, and the others would answer as alms-houses for the poor slaves and Hottentots who might be too lazy to work, though not ashamed to steal.

A strong appeal was made by a Director against the total destruction of brandy; his wife, he said, told him that a plum-pudding could not be made good without it; and what were they to do if deprived of that essential Christmas dish? It was, however, decided by a considerable majority that it was better to give up the plum-pudding than allow a thimble full of brandy to be made in the Colony—"*Fiat justitia ruat Cœlum.*"—Another objection was started by one who is supposed to be an enemy in the camp to the principle of water-drinking; he said the "ungodly," as my friend the parson very properly designates all those who differ from his opinions, would call our society "anti religious," and be quoting Scripture against us to show that St. Paul advised Timothy "to drink no longer water, but to use a little wine for his stomach's sake;" and that Solomon went even farther, and recommended not only wine, but "strong drink" to those who were afflicted. A suggestion was thrown out by another Director, who, on account of his Anti-Trinitarian opinions, is looked upon by us as little better than a Heathen, that this difficulty might be got over by an "improved version," in which the objectionable passages, the miracle of the water turned into wine for the marriage guests, and all the terms about wine and vineyards could be omitted. But this advice does not meet with much support, and our head wrangler observed it would be better for him to write an article for the next Recorder, to prove, mathematically, that no one but those who understood the Hebrew and Gaelic language could know what it was that St. Paul meant, and in respect to the words used by Solomon, he would show they were synonimous with Scotch kale and barley broth.

As soon as the discussion on this point is concluded, you shall be informed thereof, by

A Director of the Water-drinking Society.

ANACREONTIC.

[Addressed to the *Temperance Societies.*]

Port Elizabeth, Jan. 23, 1832.

SAM SWIPES presents his compliments to the Editor of the *Zuid Afrikaan*, and begs to annex him an *Anacreontic*, addressed to the *Temperance Societies.*

While honoring the grape's ruby nectar,
All sportingly laughingly gay,
We detemain'd, with Sylvia and Hector,
To drive old dame Wisdom away.

"Oh, my children, take heed," said the beldame,
"Attend to these counsels of mine,
Get not tipsy, for danger is seldom
Remote from the goblet of wine."

"With thee in his company no man
Can err;" said our wag, with a wink,
"But come thou, good-natured old woman,
There's a drop in the goblet, and drink."

She frown'd, but, her scruples soon twisting,
Consented, and smilingly said,
"So polite—there's indeed no resisting,
For Wisdom was never ill-bred."

She drank, but continued her teaching,
Let the wise from indulgence refrain;
And never gave over her preaching,
But to say—"Fill the goblet again."

And she drank, and she tottered, but still she
Was talking and shaking her head,
Influenced Temperance [illegible]
Was carried by Folly to bed.

TEMPERANCE SOCIETIES.

Port Elizabeth, January 26, 1832.

SIR,—On Monday last, a Meeting was held at the School-house (it is not church property) and temporary Church, for the purpose of taking into consideration the necessity of establishing a *Temperance Society* at Port Elizabeth. H. Hudson, Esq Res. Mag. in the chair, assisted by the Rev. F. M'Cleland, Chaplain of Port Elizabeth, J. C. Welsford, Esq. his Sen. Churchwarden, Rev. A. Smith, of Uitenhage, Rev. A Robson, of Bethelsdorp, Mr. Melville, of Hankey, Mr. Meteler Kamp, and Mr. Korsten, of Cradock's Town; Mr. Francis, Collector of Customs of Port Elizabeth, and Mr. Armstrong, Clerk to the Res. Mag.

The two first resolutions submitted, condemning the use of ardent spirits, were carried unanimously by the whole Meeting, Canteen-keepers and all. They were proposed by the Rev. F. M'Cleland and A. Robson, supported by Mr. F. Korsten and R. Meteler Kamp, Esqrs. On the third resolution being proposed by Mr. Francis, the Collector of Customs, that a "Temperance Society be formed in Port Elizabeth." An amendment was proposed by Mr. Chabaud, seconded by Mr. Bigge, *deprecating the excessive use of ardent spirits*; but condemning the formation of Temperance Societies, as inducing ignorant persons to subscribe to a declaration of sobriety, which they had not resolution to keep; thereby inducing crime, if not complete, nearly amounting to perjury, and the abetters to subornation of perjury. A long discussion took place upon the amendment, when the Rev. A. Robson, asked the chairman if some 7 or 8 Hottentots who were present, were not allowed to vote? The Chairman answered in the affirmative. Mr. R. then explained to them in Dutch (*not one except Moses, Constable of Bethelsdorp dinner notoriety understanding English.*), query—Did he a speech? The nature of the meeting with the rising of Mr. R's. hand, rose three of the Hottentots, and the amendment was lost. The *original* was then put, and to all appearance, notwithstanding the intemperance of some of the temperance *was also lost*. The Chairman however, decided on the contrary. It was then moved by Mr. Chabaud, seconded by Mr. Harries, that a memorial should be presented to His Excellency the Governor, that for the more effectual way of putting a stop to the excessive use of spiritual liquors; that from and after the 31st day of March, 1832, no wine or spirituous liquor licenses should be granted. This was rather too sweeping a cause for *Temperance*, and was consequently rejected. It was then proposed by the Senior Churchwarden, that a committee of six should be appointed to draw up rules and regulations which should be bending upon the parties signing the formation of a Temperance Society. This was objected to, and was eventually agreed that no rules or regulations should be passed unless they went through the ordeal of the public meeting. It was thus proposed by Mr. Chabaud, that for the better putting at end to the excessive use of spirituous and intoxicating liquors, that His Excellency should be prayed that neither wine or spirituous liquors should be made or imported in the Colony of the Cape of Good Hope; this was immediately discovered to be in ridicule of the humbug of the proposed Temperance Society; and stirred up the most intemperate bile of some of the *temperate members*, whom, for the present, I shall not name. The Committee of six were eventually appointed, to report to the public on Monday, the 30th, the rules agreed upon. Mr. Hudson then vacated the chair; Mr. Korsten was appointed to it, and a vote of thanks given to Mr. H. for his conduct as chairman. This Sir, is the summary of the meeting. The demeanor and conduct of the parties (or rather a few of the called respectable) I shall not at present touch upon; Another opportunity may occur. Should the would-be temperate gentlemen deny what I have above stated. I come now Sir, to what has since transpired, to show to what a system of humbeggery the people of Port Elizabeth were to have been subjected. Previous to the meeting, the select met at the house of the Clergyman; those who were devoutly attached to Temperance Societies, insisted that the use of spirits should be abolished, (except for medical purposes) altogether. Another part of the cabinet thought there was no *pain in detesting* it with *water*. The result was, that they came to the meeting without any basis for the formation of the object they had in view; and the result was, "leave to adjourn and report progress." It is now stated, on the authority of one of the committee, that there is no harm in taking a little *grog* in moderation, and that the Port Elizabeth Temperance Society, is not to be formed on the principle of those of *Yankees* and *Cockneys* (could he not have brought Temperance from *Devon*)? one would naturally have supposed that the Disciple of the great King Alfred would have had wit enough to have remembered

From narrow springs the noblest currents flow,
But swell their floods and spread them as they go.

I now come to the 2d act of the farse (should a 3d follow, I shall not fail to advise you of it), and a more unblushing libel upon the persons who were present at the meeting), a greater act of presumption on the part of the individuals whose names are attached, never was known. I give it to you as it appeared on the public board.

"Notice is hereby given, that in consequence of the very improper conduct of many individuals at the meeting held on Monday last, and of the admission of several persons in a state of intoxication; that the use of the temporary Church, cannot in future be given for any purpose whereby it is likely to be converted to such profanation,

Fort Elizabeth, January 25, 1832.

(Signed) F. M'CLELAND Chaplain.
(Signed) J. C. WELSFORD, Senior Churchwarden.

For my part, I did not see a drunken person present although I saw several of the temperate gentlemen putting their noses to the ink bottle of the Government Teacher that was hanging out in the sun; probably under the impression it contained brandy. I deny that the Clergyman and Senior Churchwarden have any control over the School-house, or now called temporary Church. It is not church property in any shape, except as far as regards the committee for the building of the new church; of which those two individuals are mere members without any *authorative voice*. But this Sir, I confess, and which is the whole secret of this disgraceful libel, that so strong a feeling pervaded through every class of society in this place (the select few excepted) upon this gross piece of *gullery*, that they were afraid to force another public meeting, knowing that there would have been 10 voices to 1 against them. Strange that men holding such situations, should resort to so pitiable a subterfuge.

I will probably furnish you with a few anecdotes relating to this would-be-called Temperance Society in my next.

I am, Sir, &c.

A FRIEND TO TEMPERANCE, BUT NO HUMBUG.

SYMPTOMS OF A CHANGE IN JOHN BULL'S MANNERS.

Do you deserve it? How dy'e spend your days?
In pastimes, prodigality, and plays.
For foremost rows in side boxes you shove:
Think you to meet with side boxes above,
Where gigling girls and perfumed fops may sit?
No! You will all be cramm'd into the pit,
And crowd the house for Satan's benefit.

The writer of the following sketch, lately paid a visit to a West Countryman, in company with a bold English yeoman of the old school: the following is a copy from his "Sketch Book:"—

"We arrived at the gates of a respectable English mansion, within a quarter of a mile of a Market Town, at eleven o'clock in the forenoon on a Monday. (Early in September). A stiff mannered servant took our horses: and a loud rap at the door, which seemed to put the whole establishment in consternation after considerable delay, brought the scullion from her kettles, who ushered us into a small parlour. In due time, the lady of the mansion rustled into the room, profering some awkward apology: her spouse, and the young ladies (for there were no sons) falling in, *seriatim*, and recapitulating the same lame excuse. A little formal shaking of hands, with some loquacity and a lunch, brought us more together. A desultory inquiry after old acquaintance, beguided the time til dinner, which passed off with little deserving of notice. The Port and Sherry, with some English natives, being a compound of brown sugar and the heart burn, took the summer circuit of the table: and conversation became more free and candid. Our host was Mr. Shy: I stood introduced as Mr. Freeman; my companion, Oldbuck, had, with his eyes, made a reconnoissance of the apartment: but there was no piano: and we began to despair of bringing the yong ladies out. A dialogue of the following substance took place:—

Oldbuck. Friend Shy, you had used to be fond of a little music; do none of these wenches play?

Mr. Shy. Why they did learn; but they have neglected music lately, they have been so—

Miss Shy. Busy Sir, we have been very busy.

Oldbuck. That's well; you have made rare puddings I warran; a good taste in confections, eh?

Mrs. Shy. No Sir; they have been well employed in doing good; and promoting virtue.

Oldbuck. Virtue! A taste for antiquities; sounds, I'd leave that for old women.

Mrs. Shy. You mistake friend; my daughters have lately become great public characters

Oldbuck. Public characters! Why, d—n it, they have not gone on the stage have they?

Mrs. Shy. Stage, indeed! No. But they are the heads of Charitable Societies. Indeed Lydia takes the Chair to-night, at a very numerous meeting.

Oldbuck. Takes the Chair! and were the d—l does she take the chair?

Mrs. Shy. She presides at a good society; Clara is Secretary, and Mira reports the proceedings, and sends the speeches to the newspapers.

Oldbuck. Now let me die if I undersand what you mean: is Lydia the Chairman of a Club? A laugh and some slight colouring in the cheeks of the ladies.)

Mrs. Shy. She is Presidentress. (Here there was a long pause.)

Oldbuck. Why you and we [illegible] common country chaps about these parts.—I'm be [illegible]

(From a Correspondent.)

Extracts from English Papers.

The progress of political unions in England, and the dawn of similar institutions in Ireland, are circumstances calculated to surprize the reasonable friends of reform, and to fill with alarm the friends of social order, to whatever parties they belong. One of the most certain and effectual modes by which the enemies of Ministers and of the bill could hope to embarrass the one and retard the other, would be the formation of popular societies, by which the people would be alienated from the government. Yet such is the infatuation, or wilfulness, or selfishness, or treachery, of some of the popular leaders, that they voluntarily set in motion that very machinery which is the most dangerous in its action to the cause for which they profess to struggle. The demonstration of physical union all over England at this moment, resembles more closely an armed rising of the population than any other political movement. It is true, Mr. Attwood says, that the organization is merely intended as an exhibition of the strength of opinion; and that the Members of this gigantic confederacy do not intend to take up arms. Granted. But the result is exactly the same as if they did. The combination points at the same objects, and ensures them by similar means—dictation and intimidation. It is merely a legal escape from the responsibility of revolution, to say that these assemblies are unarmed. For what purpose are they convened? What do they propose to effect? Why do they resolve themselves into representative bodies, meeting in central places, and issuing declarations? If they have not an ultimate design to effect, which Parliament cannot, and Government will not, aid, why do they take the business of legislation out of the hands of the legislators who are empannelled and empowered by the constitution? To assert that because these men are unarmed they do not therefore exercise the agency of force, is to say that there is no mischief in a train of gunpowder, because it has not yet been fired. When men are once brought together in multitudes, and in a spirit of stern co-operation, it only remains to put weapons into their hands if necessary, and no man can undertake to promise that the principles upon which the originators of these bodies set out, granting them to be pacific, can continue to regulate the motions of the thousands subsequently collected, and excited beyond the impetus that first impelled them. Mr. Attwood may possibly controul the council of the Birmingham Union while it is yet in its infancy, and before the pressure of events shall give it consistency and importance; but when that nucleus shall accumulate around it increasing circles of acquisition, when its numbers shall spread and multiply, when it shall find its influence recognized and acknowledged in remote districts, and its power strengthened by tributary millions ready to obey its mandates, can Mr. Attwood undertake to regulate the acts of this formidable league, or is he prepared to head it to its destiny? It will be a small satisfaction in the catastrophe to find Mr. Attwood denouncing his followers for a departure from the primal laws of their institution, nor can any future measure of repudiation or intervention on his part, hereafter relieve him from the *onus* of the position he has chosen to occupy. When his followers shall have gone too far to recede—when they shall have let loose upon society those wild passions which cannot be stilled—it will be vain to address them in terms of moderation. The personal authority of the democrat will sink before the enlarged means of the democracy. They will no longer be in a temper to be ruled, and he who invoked them earliest, and shall separate from them in the delirium of their career, will be first to feel that tyranny which even he abhors.—*Atlas, Nov. 20.*

A report of the resignation of Ministers was very generally circulated in the early part of the week. There is no foundation for such an assertion. The Ministers will not resign until they have put the new Reform Bill, which is now in preparation in a triple form, to a final issue in the House of Lords. Should they be defeated a second time, they will then, we believe, resign: but whether His Majesty will accept their resignation, which, in such a case, would be more a matter of form than of necessity, still remains a question. The probability is, that their resignation would be declined on the part of His Majesty, and decisive measures immediately adopted to secure the bill; but as that is an alternative which we are not now called upon to discuss, and which, we hope, may not arise, it is better to confine ourselves to the simple fact, that the Ministers are resolved not to desert the people, unless the obstinacy of party, and the etiquette of office, render such a step imperative.

It is understood that Parliament will be prorogued on Monday, but the term of the prorogation is unknown. There is some doubt as to whether the King will assemble the Council in London or Brighton. It is believed that the heads of the new bill will be then submitted to His Majesty, and that the prorogation, should it be necessary to the effectual success of the measure, will stretch beyond the Christmas holidays.

Paris, Nov. 19.

The King of Holland, as he could no longer possess Belgium, entrenches himself within a demand for indemnities. According to him, Belgium was given to him at the period of 1814, in exchange for the ancient Dutch Colonies, conquered by England from Napoleon. He demands, therefore, the restitution of these Colonies, situated in Africa and America—that is to say, Ceylon, the Cape of Good Hope, Essequibo, Berbice, and Demerara.

The Conference which assembled in London on the affairs of Belgium, to regulate the future destinies of that country in such a manner as to separate it from Holland without disturbing the peace of Europe, does not feel itself at all competent to decide with respect to this incidental claim as to indemnities—a claim which is raised up as the last dilatory mean of a trial in which a definitive decision was given by the last 24 articles. As to England, it was not from Holland that she conquered the Colonies in question, but from the French empire, which then possessed them in its own name. The treaties of 1814 having regulated the limitation of the States of Europe and their colonial possessions, they must remain upon the same basis until a new series of extraordinary events shall arise to change it. Because an internal revolution has made a government lose a portion of its territory must it render another state responsible, and demand again, after a possession of from 16 to 17 years, what it has regained by the chances of war? The claims of the King of Holland are, therefore, inadmissible; they are of a nature that way alone can validate them. This is so much as to say that they will disappear without any result.

A Courier, who arrived from London at the Foreign Office this evening at 6 o'clock, brought a treaty, signed on the 15th November, between England, France, Austria, Prussia, and Russia, on the one part, and King Leopold on the other part. This treaty re-produces the 24 articles proposed to Belgium and Holland, and contains three new ones, numbered 25, 26, and 27.

Art. 25 places under the guarantee of France, England, Austria, Prussia, and Russia, the execution of all the preceding articles.

Art. 26 declares that there shall be peace and friendship between His Majesty the King of France, the Emperor of Austria, the King of the United Kingdom of Great Britain, the King of Prussia, and the Emperor of all the Russias, on the one part, and His Majesty the King of the Belgians on the other, their heirs and successors in their respective states in perpetuity.

The 27th and last Article prescribes that the treaty shall be ratified and ratifications exchanged within the period of two months or sooner if possible.—*Morning Chronicle," Nov. 22.)*

PAUPERISM IN IRELAND.

To talk now of not alarming the public would be absurd. The public is alarmed, and justly alarmed; and the veriest imposter, or the most unfeeling of God's creatures, can no longer succeed in concealing the condition of the city, upon the hypocritical pretence that there would be danger in the exposure. The exposure has been made, and, come cholera, or come it not (we think it will, or something worse) it is as certain as we pen this article, that what has been disclosed, under the just apprehension that this country would not escape the calamity, and that it would make more frightful ravages than in any other which it has yet visited, must produce an effort—a combined and a long-continued one—exertions which must not cease—permanent sittings of some public superintending body, and contributions and assessments to the outside extent of what every man is able to give and bear, to mitigate the sufferings which have been unfolded—to abate the magnitude of the misery and pauperism which is in the city, with a view to arrest the horrors which a neglect of the accumulated evils would inevitably bring upon us.

The pulic meeting of the inhabitants called by the Mayor was but thinly attended. But, good God! what a picture do the statements make by clergymen, churchwardens, and others locally acquainted with the state of the parishes, present of misery, suffering and destitution!

The Rev. Mr. Lee, the Curate of Upper Shandon, stated that there were twelve thousand paupers in that parish!

Capt. Davies, one of the Churchwardens of St. Nicholas, stated that out of population of 17,000 in that parish, 10,000 were paupers.

Mr. M'Donnel, a well-informed parish oner of St. Paul's, stated that there were 4000 paupers in that parish, the entire population of which is but 5,800.

Thus, then, in three parishes only, we have a pauper population of 26,000 persons. No returns or statements were given in or made of the other four parishes—the Holy Trinity, St. Finn Barr's, St. Peter's, and Lower Shandon; but they would present a greater number of poor, and give us an aggregate of 60.000 paupers in the city of Cork.—*Morning Chronicle, Nov. 22.*

(From the "Times," Nov. 23.)

BY THE KING.—A PROCLAMATION.

WILLIAM REX.

Whereas certain of our subjects in different parts of our kingdom have recently promulgated plans for voluntary associations, under the denomination of Political Associations, to be composed of separate bodies, with various divisions and sub-divisions, under leaders with a gradation of ranks and authority, and distinguished by certain badges, and subject to the general control and direction of a superior committee or council, for which associations no warrant has been given by us, or by any appointed by us, on that behalf; and whereas, according to the plans so promulgated as aforesaid, a power seems to be assumed of acting independently of the civil magistrates, to whose requisition calling upon them to be enrolled as constables the individuals composing such associations are bound, in common with the rest of our subjects, to yield obedience; and whereas such associations so constituted and appointed under such separate direction and command, are obviously incompatible with the faithful performance of this duty, at variance with the acknowledged principles of the constitution, and subversive of the authority with which we are invested, as the supreme head of the State, for the protection of the public peace; and whereas we are determined to maintain against all encroachments on our Royal power, those just prerogatives of the crown which have been given to us for the preservation of the peace and order of society, and for the general advantage and security of our loyal subjects; We have therefore thought it our bounden duty, with the aid and advice of our Privy Council, to issue this our Royal Proclamation, declaring all such associations so constituted and appointed as aforesaid, to be unconstitutional and illegal, and earnestly warning and enjoining all our subjects to abstain from entering into such unauthorized combinations, whereby they may draw upon themselves the penalties attending a violation of the laws, and the peace and security of our dominions may be endangered.

"Given at our Court at St. James's this twenty-first day of November, one thousand eight hundred and thirty-one, and in the second year of our reign.

"God save the King."

CHOLERA MORBUS.

The following is the official report of the day as respects the state of the cholera at Sunderland:—

Daily Report of Diarrhœa and Cholera Cases.

Sunderland, Nov. 20.

	Diarrhœa.	Cholera Morbus. Common.	Cholera Morbus. Malignant.
Remained at last Report....	35	15	8
New cases	4	5	3
Total	39	20	11
Recovered	16	3	.
Died	1	1	2
Remaining at this date, 8 o'Clock, a.m.	22	16	9

(Signed,) H. DAWN, M.D.

From the *Messenger des Chambres*, dated Monday, Nov. 20:—

"PARIS, Nov. 20.

"The Journal of Caen contains the following article:—

"Letters from the East Indies, dated June 1, have arrived at Caen. At that time, tho'gh the troubles in the Mysore were not entirely quelled, the whole peninsula on this side of the Ganges was still very quiet, but war seems to be inevitable between the English Company and the Rajahs of the North. Already preparations are making for it. Considerable apprehensions were likewise entertained in the British possessions as to the tribes bordering on India, in consequence of a combined movement between those tribes and more distant powers. There was even a talk of a Persian corps of 40,000 men, and of 15,000 Russians, which, under the pretext of quelling some disturbances at the extreme limits of their territory, were stated to have approached very near to the frontiers of India."

GREECE.—THE SENATE.

"A heavy misfortune has just fallen upon Greece. The President, J. A. Capo d'Istria, no longer exists.

"The Senate, as forming part of the Government, considering that it becomes its duty to look without delay to the public security, and the maintenance of order in the state, as well as to the necessity of establishing another Provisional Government, decrees—

"1. A Commission, composed of three Members, shall perform temporarily the functions of Government, under the name of Administrative Commission.

"2. The Members of the said Commission are A. A. Capo d'Istria, Theodore Colocotroni, and John Coletti.

"3. One of the said Members, A. A. Capo d'Istria, is appointed President of the Commission.

"4. The Senate will establish the duties of the Commission as soon as possible by another Commission, constituted for that purpose. In the mean time the Administrative commission will from this moment enter upon the exercise of the important functions which are confided to it, and will take measures for the maintenance of order and tranquillity in the state, and the speedy assembling of the National Congress.

"The President of the Senate,

"DEMETRIUS IZAMADOS."

THE MAYOR OF BRISTOL AND COLONEL BRERETON.

The Mayor of Bristol has addressed two letters to Lord Melbourne and Lord Hill, on the subject of the late riots in the city over which he presides. The effect of them is to throw the blame from his shoulders on to those of Colonel Brereton, who, it would appear, refused to act, under the impression that to fire on the mob would have exasperated them to acts of still greater violence. The Special Constables sworn in refused to act, because they were not supported by the military, and the Colonel manifested such reluctance to proceed to extremities that he was asked by the Magistrates if he had any instructions not to take orders from them. He replied, "My orders are to take the directions of the Magistrates;" but still the Mayor represents that what they dictated was not attended to. His conduct on Sunday is thus described:—

"At day-break the people began again to assemble near the Mansion-house in considerable numbers. About eight o'clock, and shortly after the soldiers were removed from the house, a violent attack with stones and iron bars was made upon the Mansion house, which had been barricaded with planks during the night, and made as secure as circumstances would permit; and the mob were upon the point of forcing an entrance, when I, with some others, left the house by going over the roof. The mob immediately afterwards entered and took possession. Some time before my leaving the house Col. Brereton had withdrawn the troops, having mentioned that the few troops he had no other effect than that of attracting the mob, without being able to render any service, and that they were much harassed, and must go to their quarters. Very soon after the troops had withdrawn, the mob entered into the Mansion-house, got possession of the cellars, and became intoxicated, and within 30 or 40 minutes after the troops had been sent to the stables, they were again called for, but, except a small party of the 3rd Dragoon Guards, did not stay long, and the mob having followed and pelted the 14th, four or five shots were discharged upon them. Soon after this, I and several Magistrates being assembled at the Guildhall, Col. Brereton applied to us for our authority to withdraw the 14th from the city, stating that they were so much harassed, and had so much exasperated the feelings of the public, that they could not remain except at the peril of their lives. Col. Brereton was told in answer, that the Magistrates not only could not authorise him to do so, but directed it not to be done, saying that the military had been sent down for the protection of the city, and that the persons and property of the inhabitants could not be protected without them. Col. Brereton stated that their staying would be utterly useless, they were harassed and worn out, and wanted refreshment, and were altogether insufficient in their present condition, and that it would be many hours before they would be fit for service again. He was told, if he sent them off, it must be done on his own responsibility, and the Magistrates would not relieve him from it; at the same time, upon his asking where it would be best for them to go, it was stated that the Magistrates would not embarrass him if they could not assist him, and, subject to this responsibility, recommended Brislington as the nearest quarters.

"Soon after this information was brought that the mob was proceeding to Bridewell to release the prisoners, and several of the inhabitants having assembled at the Guildhall, in pursuance of a requisition of the magistrates, they refused to act without the assistance of the troops. Colonel Brereton was desired to bring the troops into immediate service, and some time afterwards was asked before the citizens, if he had ordered out the 14th, as well as the 3rd Dragoon Guards? He stated that he had not and could not do so; they would be useless, and it would endanger their lives. He was remonstrated with upon this, and told expressly that the magistrates demanded his protection. I find that, upon his going to the quarters of the 14th, and desiring them to go out of town, they were unwilling to do so, and expressed the utmost reluctance to act, but that they were told by their Colonel it was the magistrates' order, and that they must go. I find also that the horses, at that time, were by no means in a state capable of service. From this time, up till eight o'clock in the evening, at which time the Bishop's Palace was fired and destroyed, and the mob had set fire to the Mansion-house (in the mean time the gaols of Newgate, Bridewell, and Lawford's-gate having been broke, and the prisoners discharged) the magistrates had no assistance from the military, and, as I believe, no effort whatever was made to render any, except that some soldiers marched to the gaol when it was first attacked, and might, I believe, have been successfully defended if the troops had got almost immediately to it, and except also that a few troops went to the Bishop's Palace, in all of the constables, and withdrew from it when the mobs came into contact with the mob; and also a party of six or eight men who patrolled near the Mansion House.

"The explanation of the Mayor will be read with great attention. His motive for writing it is thus set forth:—

"I have considered it proper, with the concurrence of my brother magistrates, to submit this statement to your consideration, not intending to make any charge or insinuation against any body, but thinking it proper that the causes of such an awful calamity as the city has experienced should be inquired into.

"It was certainly very proper that he should state the facts but we are surprised that he should say that he intended bringing *no charge* against any one. We are curious to hear what Colonel Brereton will have to say on the subject. To him, we think, from reading these letters, the whole of the mischief will be generally ascribed, supposing them to remain uncontradicted. It is charged against him, that he did not act on the instructions he received—that he left the City at the mercy of a mob—that he did so in direct opposition to the formally expressed wish of the Magistrates, with whom he was in communication, and that he stated his men to be worn out when such was not the case; and, finally, told them a most direct and wilful falsehood, by saying, on their being unwilling to retire, that "it was the order of the Magistrates, and they must go." Is this "no charge?" Let Colonel Brereton answer.—*Sunday Times, Nov. 20.*

BELGIUM.

"The King," says a letter from Brussels of Friday's date, "has dispatched M. van de Weyer to London. It is said that the King is determined on not keeping the country in a state of uncertainty during the winter, and demands as a right his immediate recognition. The Conference will now be obliged to decide, and by their conduct prove to Europe whether their intentions are sincere, or, what is more generally supposed in this country, they are acting under the rose, and wish to wade through the winter to forward their plans in the spring. The five powers are pledged to the 24 articles, and Leopold, whatever may be their conduct, is exonerated. It is true that the Belgians consider the propositions as unfavourable to them—it is true that every nerve would have been strained to oppose them had the Chamber rejected them—but it is also true that the articles having been accepted by *force*, any attempt to favour Holland, either by delay or modification, will rouse the nation, who will consider their assent as forfeited, and will either throw themselves into the hands of France, or rally round their King, and with their trivial army oppose themselves against any invader." We admire the place in this sentence which is assigned to the alternative of loyalty. The people have just sworn fealty to their King, and therefore they may throw themselves into the arms of France, or it is just possible that they *may* keep their oaths.

Leopold has published a decree, one article of which provides: "The inhabitants of these places and territories which are to be separated from Belgium, by the treaty imposed by the London Conference, will continue to be considered as Belgians, on condition that they consent to adopt the present arrangements of territory, and fix their residences in Belgium." The second and third articles give indemnity for damage and expense of removal, sacrifice of official salary, &c.

HOLLAND.

The King of Holland appears as firmly as ever determined to resist all efforts to make him speak out. The language of the gifted Verstolk, communicated in Sir Charles Bagot's last despatch to Conference, remains the rule of his conduct. To something like a threat from Sir Charles Bagot, M. de Verstolk replied, that it was a question which must be left entirely to the five powers; that they were at liberty to arm against the measures of the King when any should have been adopted; and that they were also free, if they thought fit, to arm against his silence; that His Majesty was in no respect bound to state what his intentions were after the expiration of the armistice; and that even after his intentions were formed, in a moment like the present, each hour events might arise of a nature to modify those intentions. The Conference, after twelve months of debate, came to an unanimous and unalterable decision, after this they sent an ultimatum, and after that another—something like Mr. Kean's farewell benefits. This King appears desirous of retaliating on the delay of the Conference, and has formally requested a period of four months before he sends in his ultimatum. He has commissioned the young Baron Eschenan to ascertain the personal sentiments of Nicholas, well knowing that ministers plenipotentiary are at times obliged to hold language in Conference very different from that which their masters speak in confidence. Neither the Dutch nor the Belgians believe in the sincerity of the Conference. In the city, where politics are measured by the money they are worth, it is said that the King of Holland refuses to accede to the terms of the Conference without a guarantee from the five powers for the due payment of the share of the debt on the part of Belgium.

On the 14th instant the Minister for Foreign Affairs opened his mouth after three months' silence, and enlightened the Second Chamber of the States-General on a subject of extreme interest to all Europe. As far as our space will permit we quote his Excellency's own words. He had told them, he said, at his last reference to their European relations, that "the plenipotentiaries of the five powers, assembled in the Conference at London, had resolved to interfere between us and Belgium; that they had assented to the assistance eventually to be given by France to Belgium, and had accepted the offer of a fleet made by England, and that the Dutch army had received orders to return to our ancient territory as soon as the French army should enter Belgium." His Excellency proceeded to detail, thereafter, the whole history of events up to the issue of the 49th protocol, containing the 24 articles, dictating to Holland the terms of treaty with her neighbour. The answer of the Dutch plenipotentiaries to the fulmination of these articles was, that Holland was willing, and they, the plenipotentiaries, were authorised by their Sovereign to discuss the modifications which these articles ought to receive in consistency with the previous negotiations; but that King William would not, on any account, suffer the whole course of the previous negotiations—negotiations to every sentence of which he had given a reluctant consent, at the express desire of the Conference, and in the anxious hope of preserving the general peace, without alloying the honor of Holland—to be altered at the capricious and arbitrary decree of the Conference, as these articles required. He was ready to conclude a definitive treaty with Belgium, on conditions calculated to preserve to Holland the rank which the patriotism and the devotedness of its inhabitants have procured it in the forme, ages, and which, in the present system of Europe, it doubly deserves to retain, on account of the loyalty, the courage, and the perseverance of all the present race of its inhabitants. The Conference consented to discuss the modifications in these articles; meanwhile the termination of the armistice approached, and in a most uncourteous and unfair jealousy of the assured good faith of Holland, the five powers published a new manifesto—after their *last* words—entitled protocol 50, calling on England to send a fleet to the Dutch coast, which was graciously permitted "to refrain from hostilities against Holland so long as King William abstained from making war on Belgium," nothing being said of his free right to act as he willed on the termination of the armistice. Now it was clear that no intention existed on the part of His Majesty to avail himself of that unquestioned right, for on the 23d the English Ambassador at the Hague was shown a specific order of the day, in which the Dutch army were assured that the recommencement of hostilities was yet distant. This was published on the 25th, before the appearance at the Hague of the obnoxious protocol 50, so derogatory to the character of His Majesty, and discreditable to the Conference. To this protocol a reply was sent, which concluded thus:—"In the present state of things the King, who, in not causing hostilities to recommence, has observed the same moderate course from which he has never deviated, can the less bind himself by engagements with respect to their eventual renewal, as nothing guarantees the conduct of the Belgians, and as His Majesty cannot acknowledge that other powers are authorised to restrict the right of peace and war which every independent Sovereign possesses."

This note was dated November 7. It only remained therefore for his Excellency to ask the approval of the Chamber to the existing state of the negotiations. *(Loud cheers.)* "The government," said the Minister, "conscious of having, in these important circumstances, consulted with zeal and firmness, but also with moderation, the welfare and interests of the country, depends on the continued co-operation of your assembly and of the Dutch nation which you represent, to attain the great object at which we aim—reasonable and equitable terms of separation between Holland and Belgium, consistent with our existence as an independent nation." Holland, therefore has not accepted the 24 articles, nor is it likely so to do, except at the cannon's mouth. Conscious of his rectitude, and assured of the support of his people, William will continue to hold out until the safety of that people and his own cautious and calculating character command him to submit; this he can do with most honor *after* an act of aggression on the part of the Conference, through their *Swiss* navy—oh England!—has enforced their dictation. Why was not Leopold sent to Poland? And wherefore were not fifty protocols issued to protect the gallant Poles against their tyrant? The Belgians are a brave people perhaps, and more in the right—*perhaps*.—*Atlas, Nov. 20.*

25 RDS. REWARD.

ON the 24th January, 1832, the Slave APOLLOS, belonging to the Undersigned, was released out of the Prison in Cape Town, and absented himself again almost the same moment. Whoever lodges the said Boy in Prison will receive the above Reward, and those harbouring him will be prosecuted according to law.

The said Apollos is a Carpenter by Trade, of a tall and thin figure, and a brown colour, has a Roman nose, large eyes, and a thin beard under his chin, and resembles a mulatto.

W. J. W. T.

Worcester, Feb. 1, 1832.

SALE,

By the Orphan Chamber in Table Valley, District of Cape Town.

ON MONDAY and TEUSDAY, the 20th and 21st of February next, at Ten o'Clock in the Forenoon precisely, will be sold, by Order of the Board of Orphan Masters, on the Premises in Table Valley, for account of the Estate of the late SERVAAS DE KOCK, Senior, the following Property belonging to said Estate:—

THE ESTATE CALLED "UITKYK,"

Consisting of a Dwelling-house, with Out-offices and Garden Land thereto adjoining, which will be put up in Two Lots.

An Erf, situated in Hoop-street, Cape Town, measuring 46 square roods, and 26 ditto feet.

One-third Share in certain Piece of Land, situated at the foot of Table Mountain, possessed in Partnership with Mr. P. VAN BREDA and the late Mr. J. A. JOUBERT, measuring 20 morgen, 527 square roods, and 105 ditto feet.

Household Furniture,

Consisting of Stinkwood Tables and Chairs, double Tent Bedsteads, with Curtains and Bedding complete, Wardrobes, an Escruitoire, a House Clock, Looking-glasses, Plate and Plated ware, Crockery, Glass, and Earthenware, Kitchen and Garden Utensils.

Two Wagons with Harness, four Carriage Horses, and four Cows.

Orphan Chamber, Cape of Good Hope, January 26, 1832. H. TENNANT, Secretary.

SALE OF SLAVES,

THE Undersigned will sell, without the least Reserve, on account of the Heirs of the Estate of the late SERVAAS DE KOCK, Senior, at the Sale to be holden by the Orphan Chamber, in favor of the said Estate, on the 20th and 21st instant, the following capital Male and Female Slaves, viz.

Adonis, Jacob, and *Abraham,* of the Cape, labourers.

David, Mentor, Christian, and *Hoop,* of *Mozambique,* do.

Isaak, of do.

Frans, of Madagascar, labourer.

Hosina, with her 3 Children, *August,* 13, *Jacob,* 10, and *Amelie,* 8 years of age.

Salea, 20 years of age, with her Child, 9 months.

Rosee, 23 years, all of the Cape.

February, 2, 1832. JOHN BLORE, Auctioneer.

SALE,

Under the Insolvent Estate of FRANCOIS ROOS, Js.

ON THURSDAY, the 16th instant, at 10 o'Clock in the Forenoon, at the Place Koetzenburg, within the Village of Stellenbosch, about SIXTY Leaguers of old and young Cape Madeira and sweet Wines of excellent quality, some Cider, Wine Lees, &c. &c. &c.

12 draught Oxen, 2 Cows, 4 Calves, a fine Saddle Horse 2 Pigs, &c.

D. W. HERTZOG, F. G. WATERMEYER, A. P. HIEBNER, } Joint Trustees.

Cape Town, February 1, 1831.

PUBLIC SALE NEAR THIS VILLAGE.

ON MONDAY, the 13th instant, will be publicly sold at the Place of Mr. GYSBERT IMMELMAN, for account of Mr. ARNOLDUS IMMELMAN, 2200 Sheep and Goats. M. C. A. NEETHLING, Vendue Office, No. 7, Dorp-street. Vendue Adm. Stellenbosh, Feb. 1, 1832.

PUBLIC SALE IN THIS VILLAGE.

MR. PIETER VAN BREDA, Ps., intending to remove to Cape Town, will sell by Public Auction, on WEDNESDAY, the 15th instant, at the Dwelling House of his Mother-in-law, the Widow PIETER ULRICH FISCHER, Church-street, Household Furniture, consisting in Tables, Chairs, Chest of Drawers, Bedsteads, &c.; one covered Wagon, complete; with Riding and Draught Horses. M. C. A. NEETHLING. Vendue Office, No. 7, Dorp-street, Stellenbosch, Feb. 1, 1832. Vendue Adm.

SALE

Of the House No. 45, Strand-street, corner of St. George's-street.

THE Undersigned, as General Agent to Mr. JOHN MURRAY, will (if not previously disposed of by Private Contract) cause to be exposed to Public Sale on the 23d of this Month, at Eleven o'Clock in the Morning, on favourable Conditions, that to Trade well adapted and situated House No. 45, Strand-street, corner of St. George's-street, one Part of it, occupied by Messrs. HERBERT & THORNHILL, and the other by Mr. Notary MERRINGTON.—Information respecting the Conditions of Sale may be had in Stellenbosch, at the Office of the Undersigned, and in Cape Town at the Office of J. H. HOFMEYER, Esq. L. L. D., No. 1, Burg-street.

Cape Town, February 2, 1832.

M. C. A. NEETHLING, *qq.*

☞ Said House remains in the meantime for Private Sale.—Apply as above.

PUBLIC SALE.

ON the 21st and 22d February next, a Public Sale will be held, at the Place called *Spiegel-rivier*, situate in the District of Swellendam, of the whole of the Property belonging to the Estate of the late JACOBA ELIZABETH DUPEREZ, Widow of the late CHRISTIAAN DE JAGER, Sen. consisting in 12 capital male and female Slaves, Building Materials and Cellar Implements, Household Furniture, draught and young Oxen, breeding Cattle, Sheep and Goats, and what further may be offered for Sale.

J. H. DE JAGER, Auctioneer.

Swellendam, Jan. 18, 1832.

PUBLIC SALE OF IMMOVEABLES.

ON MONDAY, the 20th February 1832, at 11 o'Clock in the Forenoon, will be sold before the Magistrate of Swellendam, a certain Piece of Perpetual Quitrent Land, belonging to the Insolvent Estate of H. STEYN, Js., in extent, 2,121 morgen, and situated at Vet River, in the District of Swellendam, adjoining the Place of H. STEYN, Ds.

A BRINK, Ds., Trustee.

FOR SALE, OR TO BARTER.

FOR a young Slave girl, who must understand ironing, sewing, &c., and be of good character; an able Cook, who is also fit for other work. Apply at Tulbagh, Jan. 25, 1832. F. ENGELS.

CHEAP IRON.

AT the Store of Mr. J. HOERS, is to be had, either for Ready Money, or on Credit, under good Security, all sorts of English Iron, well adapted for Wagons,

At Rds. 5 per 100 lbs.

Those who wish to use cheap Iron, and their old Debts not being yet settled, are requested to settle them first, on or before the 1st of March next.

NOTICE.

IT has been for some time a serious loss to our Colony, to be obliged to import Salt from Foreign Countries, our own native Produce not possessing the keeping quality so indisputably necessary to the creditable Exportation of our Salt Provisions, and all culinary purposes.

This disideratum has now however been happily accomplished, at much Personal risk, and great expense. And Colonial Bay Salt is now confidently offered to the Public for Sale, comprising every preserving qualification with the most delicious *flavor, at the stores Shortmarket-street, corner of Longstreet.*

☞ Any Person patriotically disposed, wishing to make a fair Export trial of its qualities, will be furnished with a maid *gratis*.

WANTED TO PURCHASE,

A HOUSE-BOY for a Respectable Family. He must be of a good character.—Apply at PAUL J. ROUX, P. son., Agent.

TO LET.

SOME Rooms, with or without Furniture. Apply at No. 31, Heerengracht.

LAST SALE, WITHOUT RESERVE.

ON MONDAY MORNING next, the 13th instant, between 10 & 11 o'Clock, the Undersigned will hold his last Sale, without Reserve, near the Wharf, of Oak and Elm-wood Planks, Oak-wood Beams, Iron Bolts and Knees; all without Reserve. H. GIRSEN.

AT Messrs. JONES & COOKE's Sale, on the 25th inst. will be put up for Sale, Five COLTS, 3 years old, some of whom are got by *Romance* and young *Ludwych.*

A CARRIAGE

WILL be Sold at Messrs. JONES & COOKE's Commission Sale, *Without Reserve*, TO-MORROW MORNING.

AT Messrs. JONES & COOKE's Sale, on SATURDAY MORNING, the 11th instant, will be sold, Without Reserve, a strong-built Boat with Mast, Sails, Oars, &c., called *Louisa*, No. 26, lying at Rogge Bay.

BUTTER, CHEESE, SALT, &c.

NOW landing from the *Mary*, and for Sale in Bree-street, No. 37, a fresh supply of Butter, Soap, Cheese, Salt, yellow Wax, &c. &c. J. R. KEIDEL.

Also for Sale, a general Assortment of Merchandise and Earthenware at moderate Prices.

P. S. Country people can obtain stabling and forage for their Horses.

WOOL.

15,000 POUNDS, more or less, of fine WOOL, may be seen on MONDAY next, and following days, at the Garden 'Orange-sigt,' belonging to the Firm of RITZ, BREDA, JOUBERT, & Co.

All further particulars, price, and terms of payment may be known on application to Mr. DAXIN, Broker, who is charged with the Sale thereof.

☞ It is stated in the *Advertiser*, No. 483, that the month of June is the best season for Wool to arrive in England.

W. EDWARD DREGE,

MARKET-SQUARE.

HAS just unpacked, and for Sale, a splendid Investment of London-made and warranted gold and silver Chronometers and Watches, with richly enabosed and engine-turned double-bottomed Hunting-cases, capped and jewelled, hand to mark the seconds,—on patent detached Leaver, Horizontal, and other most approved principles, maintaining power, &c.

☞ These Watches will be sold at the lowest rate possible.

Mr. C. F. LIESCHING'S APOTHECARY SHOP,

28, BURG-STREET, CAPE TOWN.

THE Undersigned begs to inform the Public of Cape Town and the Country, of his having purchased that elegant and well established Apothecary Shop of Mr. C. F. Liesching, No. 28, Burg-street.

By keeping constant supplies of very fresh and genuine Medicines and Drugs, by punctually attending, and giving the lowest possible prices, he hopes the Public will favor him with its Patronage.

A liberal Credit will be given to Country Dealers, and others; and a fair allowance made for Wholesale Purchasers.

28, Burg-street, Feb. 8. ADOLPH KOHL.

SALE WITHOUT RESERVE.

GOLD, SILVER, AND METAL WATCHES

W. BILLINGSLEY,

WILL HOLD A PUBLIC SALE,

ON TUESDAY Afternoon next, the 14th instant, of a Consignment of Watches, consisting in gold and silver Hunting and Ladies' Wathes, &c. which will be put up in lots to suit Purchasers. Also will be Sold, a few China Mats, and other Articles to close accounts.

FOR SALE,

ON a liberal Credit, One Hundred Thousand Pounds of good OAT HAY. Apply to Cape Town, Feb. 3, 1832. R. C. HOETS, No. 24, Bree-street.

MISSED, from the Cape Flats, on the 1st instant six large slaughter Oxen; 3 red ones, 1 brown ditto, and 2 grey ditto. Whoever can give any information respecting the same, at the Shambles, No. 5, in Cape Town, will be rewarded.

SUPPLY OF MEAT AND LIVE STOCK.

THE Undersigned offers to supply to Captains of Ships consigned to the House of Messrs. THOMSON WATSON & Co. Fresh and Salt Meat, Live Stock, pressed Hay, &c. &c. at the lowest rates, and will allow them Ten per Cent. Discount for Cash, being the usual Commission deducted from my Bill by the above Agents.

J. VAN REENEN, Fs.

Cape Town, Shambles No. 3, Feb. 5, 1832.

TENDERS will be received at the Office of the Undersigned, on or before the 15th instant, for 100 sheep Hurdles, of silver wood or poplar, 100 oak or fir Posts, 6 feet long; and 180 feet of strong railing, with 6 feet Posts, at intervals of 8 feet, to be delivered at the Old Salt-river, on the 21st March next.

Samples of the Posts and Hurdles may be seen at the above office, between the hours of 10 and 3 every day, where specifications and further particulars may be known.

By Order of the Committee of the Agricultural Society.

P. VAN BREDA, A. son, Sec.

High Sheriff's Office, Cape Town, Feb. 1, 1832.

N. B. The next Fair will be held at Old Salt-river, on the 24th March next.

NOTICE.

THE Undersigned offers for Private Sale, on very favorable conditions, his Loan Place called "Steenboks Vlakte," about an hour's distance from the Village of Cradock, in the District of Somerset, provided with a good and commodious Dwelling-house, Cellar, Stabling, Water-mill, and several other buildings; planted with 12,000 Vines, all sorts of Fruit-trees, cultivated Land for 20 muids of seed, and good pasture for sheep, &c.

For further particulars apply to W. van HEERDEN, Ws. Steenboks Vlakte, 30th Jan. 1832.

25 RIX-DOLLARS REWARD.

ABSCONDED since the 10th of Oct last, the Undersigned's Slave Girl, named *Martha*; she is of a thin figure, 5 feet 2 inches high, has brown eyes, a large nose, a small mark of a wound on her head, and has formerly been the property of JAN RUDOLF LOOT. Whoever lodges the said Girl in one of the Prisons, or return her to the Undersigned, will receive the above Reward, and those harbouring her, prosecuted according to Law. ARIE WILLEM PAULSE.

Onder-Roggeveld, District Tanwilliam, Jan. 21, 1832.

THE Undersigned having entrusted the care of his Wood Grove, called Hendrik's Grove, situate on the River Zonder-end Mountains, in the District of Swellendam to Mr. JAN HAMMAN, Jr. son, he hereby warns all persons not to cut wood in said Grove, as Mr. Hamman, who is duly authorised thereto, will prosecute the trespassers.

BENJAMIN DUMINY.

George Town, Feb. 4, 1832.

WANTED TO HIRE,

A SLAVE Man and Wife, without Children the former as Cook, and latter as Housemaid, for a respectable family. Apply by letter addressed to B, to the Office of this Paper.

THE

SOUTH AFRICAN CHRISTIAN RECORDER

Will be Published on Tuesday, Jan. 14.

AT C. W. ADAMS' COMMISSION SALE, TO-MORROW MORNING,

AN excellent Shooting Pony, with Saddle and Bridle, to be sold on SATURDAY next, February 11, at Mr. ADAMS' Sale, in consequence of the Proprietor being about to leave the Colony.

INSIDE PUBLIC SALE.

ON MONDAY MORNING next, 13th inst. at the Stores of the Undersigned, a Public Sale will be held without any Reserve, of the following goods, just landed from the Lavinia.

Ladies' fancy dress Bonnets, of the latest fashion,
Lace, net, and worked Muslin Caps and Frills,
Habit-shirts, Pelerines, and fancy Aprons.
Elegant worked Book and Jacconet Muslin Robes and fancy Stays.
Plain Jacconet Book and Mull Muslins.
Gentlemen's fine Shirts; together with a large variety of other fancy Goods.

W. ANDERSON, Sen. & Co.

☞ Seats will be provided.

BUTTER WITHOUT RESERVE.

ON TUESDAY next, some Casks of Butter will be sold at the Sale of Messrs. BORRADAILES, THOMSON, & PILLAN

SOUTH AFRICAN CLUB.

THE proposed General Meeting of the Club has been postponed from the 28th ult. to next SATURDAY, the 11th February, 1832, at 2 o'Clock P. M.

SWELLENDAM RACES.

THE Swellendam Races will take place on the 4th and 5th April next.

The Cup will be run for on the First Day.

Swellendam, January 19, 1832.

The Members of the Club are requested to attend a Meeting at Swellendam, on SATURDAY, the 18th February.

NOTICE.

ON FRIDAY Evening, the 10th instant, the Revd. Mr. ROBERTSON, will preach a SERMON, in Dutch, in the Wesley Chapel, on which occasion a Collection will be made, in aid of the Wesleyan School for the Heathen.

The Service will commence at half past six o'clock.

NOTICE.

THE Public are informed that the SOUTH AFRICAN MISSIONARY SOCIETY will hold for Slaves, Free Blacks, and the Heathen in general, a Day-School, in the School-room joining the Chapel in Long-street, instead of the Chapel, from 9 to 12 o'Clock, Saturdays excepted. G. F. STEGMANN, Sec.

DIED, at *Klein Constantia*, in the Night of the 3d instant, at 12 o'Clock, our dearly beloved Sister-in-law, ANNA ALIDA JOHANNA KUCHLER, Widow of the late JUSTUS HENDRIK PFEIFF, Captain in the Navy of H. M. the King of the Netherlands, of which afflicting loss we hereby give Notice to Relatives and Friends.

Cape Town, Jan. 4, 1832. J. G. CLOETE. C. J. BRAND.

THIS day died my dearly beloved wife, JOHANNA CATHARINA LE SUEUR, after prolonged and painful sufferings, in the Age of 63 Years and 4 Days, deeply regretted by me and my children, during 23 years out of which period I lived with her in the most happy union; of which afflicting circumstance I beg to give this as a general notice to my relations, friends, and acquaintances.

Mount Nelson, 2 & Feb. 1832. J. C. FLECK.

DEATHS.

Jan. 27.—Elizabeth, wife of Mr. T. Harding, aged 26 years, 1 month, and 13 days.

Feb. 1.—A daughter of Mr. J. Townsend, named Elizabeth Sarah, aged 1 year.

1.—Mr. J. Inglesby, aged 22 years, 4 months, and 8 days.

3.—A daughter of Mr. J. Jury, named Esther Sophia, aged 2 months and 4 days.

4. A son of the late Mr. S. Elliott, named William, aged 2 years.

6.—A son of J. Wilkinson, Esq. named William George Elliott, aged 9 months and 25 days.

6.—A son of Mr. W. Gunn, named George Henry, aged 11 months and 20 days.

MARKT PRYZEN,

Tot den 8 February 1832.

Aloe per pond	Aloes per pound	3½	— 3½	St
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	¾	— 1	Rd.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	6	— 8	St.
Abrikozen, per ditto	Apricots, ditto	10	— 12	
Aardappelen, per mud	Potatoes, per muid	4	— 6	Rd.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.	32	— 40	
Balken, per stuk	Beams, each	7½	— 8	
Boonen per mud	Beans, per muid	9	— 13	
Beziewaxch, per lb.	Berry Wax, per lb	14	— 16	St.
Boter, dito	Butter, per lb.	8	— 12	
Brandewyn, per legger	Brandy, p. leag.	100	— 110	Rd.
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides	5	— 10	
—— Bokkevellen	—— Buck Skins	½	— 1½	
Erwten, per mud	Peas, per muid	10	— 12	
Garst, dito	Barley, per muid	3	— 3½	
Hoenders per stuk	Hens, each	½	— ¾	
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc. do.	¾	— 1½	
Ganzen, dito	Geese, ditto	1½	— 1¾	
Kalkoenen, dito	Turkeys, ditto	1½	— 2½	
Houtskolen, per zak	Charcoal, p. sack	¾	— 1	
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	1½	— 2	
Honing, dito	Honey, per lb.	10	— 12	St.
Haver, per mud	Oats, per muid	2½	— 2¾	Rd.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, p. 16 sacks	30	— 36	
Kazen, Kaap, per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	7½	— 9½	St.
Kalk, schulpe, per ¼ aam	Lime Shell, p. ¼ aam	1½	— 2	Rd.
—— Steen	—— Stone ditto	¾	— 1	
Koorn, 10 Madden	Wheat, 10 muids	100	— 120	
Linzen, per mud	Lentil, per muid	9	— 10	
Meel, fyn, per 100 lb.	Flour, fine, p. 100 lb.	7	— 8	
Melies, per mud	Millet, per muid	4½	— 5	
Olifantstanden pr. pond	Elephants Teeth, lb.	1½	— 1¾	
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100	14	— 16	St.
Peren, per mud	Pears, per bush.	2	— 2½	
Perzikken, dito	Peaches, ditto	5	— 7	
Planken, per voet	Plank, per foot	2½	— 3	
Rozynen, per pond	Raisins, per lb	4	— 6	Rd.
Rogge, per mud	Rye, per muid	3½	— 4	Rd.
Stroo, per 16 zakken	Straw, p. 16 sacks	18	— 20	
Tabak, per pond	Tobacco, per lb	6	— 7	St.
Tyger Leeuwen & Struis Vogel Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	3	— 5	Rd
Uyen per mud	Onions, per muid	3	— 3½	Rd
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	¼	— ½	
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	20	— 25	
—— ongemeste	—— unfattened	5	— 10	
—— speen	—— suckling	1½	— 2½	
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb	9	— 10	St
Vygen, per pond	Figs, per lb.	15	— 16	
Wol, Schapen, p. lb.	Wool, per lb.	32	— 36	St.
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg.	26	— 30	Rd.
Zoetelimoenen, per 100	Oranges, per 100	3	— 4	
Zuurlimoenen, per aam	Lemon Juice, p. aam	12	— 14	Rd.
Zout, ex mud	Salt, per muid	4	— 5	
Zoolleder, per ½ huid	Sole Leather, ½ hide	8	— 9	
Zeep, per pond	Soap, per lb	11	— 12	St

CAPE TOWN:

Edited by P. A. BRAND, Zonnebloem.—Printed and Published by the Proprietor, P. A. BRAND, No. [illegible] Market-square, Corner of Shortmarket-street.